Samlingshandskrift : Isl. papp. 4:o 33

HS Isl. papp. 4:o 33

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

33.

Riks-Bibliotheket.
STOCKHOLM.
Handskrifter.
Islandica
Papper 4:o N:r 33.
№

Isl. 4:o 33.

Inbunden år 1844.
G. D. Hr Cl

Bók þessi
heitir

MAUKA-STÉLA.

þui at hún er
af Mauki, blaundu, sulli, grúggi, búdda
og
skolpi
saman-sóduð.

Mjöst studer í storðri flestu
ylhýrt fönd finnast kann,
opt sá er annars bestu
að hún eigin fann.
Stöku þó í skarni leggi
skærst gull ella stund:
barn þó brennheitt leggi
brjóst og sínu ylhlýr mund.

Jonas Rúgman
Islandus.

Graffskrifft som Kongl. Lars Fornt[illegible] giördt
åt sig [illegible] och ett utfyyga på sin graf Stow.

Gothia mr gnäkt, Gadavi frater magistrum,
Upsalia excepit, porticus hic exprobrit,
Ne Mahij nemo Gustavi vulnera ferri
Vidit, id in sexo hoc Lector habito novum.

Decipula Virginea.

Quando amatis únam múlierem túm debetis quærere quomodo vocatr ipsa, & quomodo vocatr mater ejús: sed ponamus casúm quod amatis únam quæ vocatr Barbara, & mater ejús vocatr Elsa. — Túm quærratis únum crinem de capite ipsíus Barbaræ & quando habetis illum crinem debetis esse contritus & Confessús, vel ad minús dicere confessionem generalem.

Deinde faciatis únam imaginem de cera virginea, & faciatis legere tres missas desúper ligando illum crinem circúm collúm ipsíus.

Postea úno manè audiatis prius missam, deinde accipiatis ollam novam vitreatam cúm aqua & faciatis ignem in úna camara clausa undiq, & faciatis fúmum de thure, & incendatis únam candelam de cera nova, in qua est modicúm de candela Paschali. Deinde dicatis istam conjurationem súper imaginem: Conjúro te cera per virtútem Dei omnipatentis, per novem choros Angelorúm,

per virtutem Casdiel: Baldriach: Tornab: Lis-
siel: Farnach: Petrax & Starriel, quod ueli
mihi representare in omni substantia & corpo-
litate Barbaram Elsa, ut obediat mihi in
omnibus quæ volo. Postea scribatis circum
caput imaginis hæc nomina cum stilo ar-
gentео: Astrap ✝ Arnod ✝ Bildron ✝ Sydra ✝
& si ponatis imaginem in ollam & aquam
& ponite ad ignem, & dicatis ista coniurati
onem: Coniuro te Barbara Elsa per virtu
tem dei omnipotentis, per novem choros
Angelorum, per virtutem Casdiel, Bald-
iel, Tornab, Lisiel Farnach, Petrax &
Starriel & per virtutem istorum nominum
Astrab, Arnod, Bildron Sydra quod statim
incipias amare me, ita, quod sine tardati-
one velis ad me venire, quia amore lan-
queo. Et tum statim quando aqua incipi-
et fieri calida, satis est: quia ita in-
cipiet vos amare, quod quando non videt
vos ipsa nesit ubi sitis. Probatum est
sæpe & tatiens quatiens.

Ex Epistolis clarissimorum
virorum.
Scripsit Holmiæ A° 1664
die 14 Decembris
mp. J. R.

De Utgardaloxo fabula ex Edda translata.

Profecturus quodam tempore Asitborus, capros quos habebat duos curruj trahendo præfecit. Comitatus itaq; unoquoq; alijs, quem Loxum nominamus, ad villam quandam vesperi divertit. Ubi eodem vespere, capros suos appetentes mactavit, mactatos excoriavit, excoriatosq; in cacabo coxit. Coctis itaq; capris exaturus Borus consedit. Ubi a. consedit, patremfamilias cum uxore et liberis ad cœnam invitavit. Erat a. nomen filio patrisfamilias Utialfus: filiæ v. Rosedva. Depositis ergo Borus juxta forum pellibus caprinis, patremfamilias cum familia admonuit, ut caprinis singuli pellibus ossa injicerent. Utialfus patrisfamilias filius, femur caprinum quod manu tenuit, enucleandæ medullæ gratia, cultello fregit. Exoratus Asitborus ibidem pernoctavit. Summo a. mane expergefactus Borus, vestes induit, indutus malleum, Miollni arreptum, elevavit, quo elevato, caprinas pelles initiabat, quibus initiatis, capri resurgebant. Horum vehementium alter, posteriorum pedum altero claudicabat. Quo viso Asitborus asserit, quod videlicet vel oeconomus, vel oeconomi familia, caprorum ossa imprudenter contrectaverint. Cognovit itaq; alterum capri femur fractum esse. Non opus est multis. Cuivis colligere licitum est, quanto oeconomus metu fuerit perculsus, cum videret corrugata Borum fronte superciliumq; demittere. Quantum ex solo Bori intuitu collegit oeconomus, existimavit fenestrigenum solo vultu examinatum iri. Torquebat arcatera adunci malleum manibus, adeo ut digitorum condyli albescerent. Caterum oeconomo pro viribus Borum exorare animo, omnis familia, Fiat pax in virtute tua, acclamabat.

Pro qua impetranda, id quod erat suppellectilis, Borzo exponendum sanctè sollicitatur. Cognita a familiæ formidine, frontem iterum exhilaravit, animq; sedavit. Pro stabiliendo v. cum coniugibus pacis fœdere, eorundem liberos Bialfum et Rósbúam in suum famulitium assumpsit, ex quo factum, ut uterq; debitum Borzo servitium præstarent, eumq; deinceps sequerentur. Relictis ibidem capris Borús in Justbemiam iter inceptum renovavit, et ad aquor usq; tetendit. Rio veniens, profundum illud aquor transavit. Ad terram a pertingens cum Loko, Bialfo, et Rósbúa, ipsum concomitantibus, aserdit. Unde paulum progressi, in magnam pervenêre vastitatem: quam eandem per inte grum illum diem ad cujus cubilum usq; vespertinum peragrarunt. Bialfus utpote pedibus hominum celerrimus, erumenam Borzi gestabat, cibus enim aliis difficulter acquirebatur. cum a. in gruentibus tenebris ubi per noctem quiescerent, sollicitè quærerent, ad cubile valde magnum perveniebant, cujus cubiculi fores ad tantam se latitudinem extendebant, quantam habebat ipsum cubiculum; in quo et pernoctandi locum percunctabantur. Media vero nocte, factus est terræ motus vehementior. concussa est terra, et contremuit cubile. Surgens ergo Borús socios suos convocavit, qui percunctati, in medio cubiculi secessum quendam invenêrunt. Ingressum cum conspexissent, in foribus Borús consedit; reliqui vero illo inferiores in secessu latitaverunt, ubi non nullo etiam timore sunt perculsi. Borús vero mallei manubrium manu torquens, propugnationemq; meditatus, murmuratorem et strepitum per magnum

audivit. Illucescente a die Borus exivit: cumque ingentis staturæ virum non procul illinc in sylva recubantem conspexit, qui gravi somno correptus tonitrus emisit assiduos. Intellexit ergo Borus, quæ nam fuisset nocturnæ inquietis causa potissima. Quare cum se præcinxisset baltheis roboris, clavamque robur ipsi accrevit. Interea temporis excitatus à somno vir ille, confestim surrexit. Fama autem est, tum demel non ausum fuisse Borum viro illi, malleo verbera infligere; sed cum de nomine interrogasse; virumque se Schrymerum vocari, respondisse. Subjecit ergo Schrymerus inquiens; non est quod te de tuo nomine interrogem, novi n. quod tu sis Arcadius. Quoram a meam detraxisti Cirotheca? extensa illa manu, Cirothecam jam humo sustulit. Cognovit igitur Borus, quod eadem ista Cirotheca pro cubiculo, per noctem, usus fuisset. Successum vero cubiculi non alium, quam pollicis thecam fuisse intellexit. Interrogavit Borum Schrymerus, num vellet suum comitatum admittere? Cui cum Borus consentiret, cibum captivus Schrymerus, crumenam suam explicavit: quod idem et Borus cum suis comitibus secum fecit. Schrymerus obtulit, ut conjungerent crumenas. Quod cum affirmaret Borus utramq; Schrymerus crumenam, in unum colligatam fasciculum, humeris imposuit, præcedensq; per integrum illum diem, gressus minimum protendit. Sub vesperam a. Schrymerus acquisivit, sub procera quadam arbore, locum in quo pernoctarent. Allocutus ergo Borum Schrymerus, inquit, mox dormitum decumbo. Vos v. crumenas accipitote, et earum insistite. Dormiente et ronchisante Schrymero, Borus crumenas dissolutas accepit. Verum ubi rem fatear s. quod v. dissimilis forte videatur: nullum omnino nodum solvere, nullumq; corrigiarum

finem movere potuit, ut inde lapsores, quam antea erant apparerent. Videns igitur hunc conatum non succedere, imo famem et horam bilem in nasum concivere, commotus, malleum Miollne ambabus arcuatis manibus, promotoq; ad Schrymerum pede, malleo ipsius capiti percussit. Cui Gilaus Schrymerus, Quid, inquit, solium me es arbore, in caput meum incidit? Canati ne estis? et ad quiescendum paratis? cui respondit Borus, nunc dormis cubitum. Recubuerunt igitur sub alia arbore. Sed ut vera loquar, eadem ipsa nocte secure non est dormitum. Circa media nocte, audiens Borus quod dormiret et sterteret Schrymerus, ades ut sylva reboaret, surrexit ipsumq; Schrymerum accessit. Malleo itaq; acriter et fortiter vibrato, verticem Gigantis percussit. Quo facto Borus profundum malleo vulnus capiti ejus infligtum fuisse cognovit. Hoc ipso excitatus momento Schrymerus, Quid rei est? inquit. Nonne granata capiti meo inciderunt? ubi ne tecum agitur Bore? Tunc rebo cedens properanter Borus, respondit, Se ut pessime a somno excitatum, adhuc mediam noctem et insuper dormiendi tempus superesse. Repigit ergo cum animo suo tale foedus Borus: Si occasio infligendi tibi tertium vorber concedatur, me amplius non videbis pessime. Quare iterum decumbens, attente observat si Schrymerus denuo dormire incipiat. Et paulo ante diluculum, Schrymerum somno correptum esse audit. Quapropter expergefactis accurrit, et vibrato, pro maximis, quibus pollebat viribus, malleo, tempora ad coelum vergentia, percussit. Quibus cum malleus capulo tenus esset

abditus, sunescit Sebrymerus. Contrectans igitur manu tempora, inquit, an avicula insiderint arbori super caput meum? Excitatus evigilavi pulverem quendam de arboribus in caput meum deridere, tunc Boze evigilasti? surgendo tempus est. Interim tamen non est longum iter ad urbem quae vocatur Utgardur. Audivi quia susurratis inter vos, quod ego sim vir non parvae staturae, verum si Utgardiam veniatis, maioris staturae viros videbitis. Nunc vobis salutaria dabo consilia. Primo, ubi eo veneritis, cavete ne magna de vobis promittatis, existimo n. aulicos Utgardaloki eiusmodi hominiunculorum sesquipedalia verba molestè et aegrè passuros. Secundo, ut citò redeatis, vobis auctor sum, quod et consilium praesentis esse existimo, verum si eo contendere velitis, illac euè, Orientem versus tendite, meum a. iter Aquilonem versus ducit, ad montes scilicet, quos nunc cernere poteritis. Apprehensam Sebrymeri crumenam, humeris imposuit, ac transversum ab illis, in sylvas iter instituit. Tunc Oxymaza, ferunt in votis habuisse, ut incolumes iterum convenirent. Renovato ergo itinere pergens Utgardorg cum comitibus ad meridianum usque tempus profecisset. Tunc videre eminus in campestribus locis situm civitatem, cujus altitudinem, nisi capitibus retroflexis, superare vix nequiunt. Accedunt urbem, cujus portam oclusam crates consepit. Boze vi petum faciens in cratim, aperire nequit. Summo tamen conatu intrgitum meditantes, perrepti rimas tandem irrepunt. Intrantes ergo, aulam vident permagnam; ad quam accedentes fores conspiciunt reclusas, introeuntes in aulam vident utrinq; multos viros, eorumq; plurimos magnae per quam staturae. Demde accedentes ad Regem Utgardalocum civiliter ipsum salutant.

Rex verò vero respiciens distorti dentibus subrisit. Et, sero est, inquit, de tam longo itinere rumores scisciari. Stare te res habet ut opinor? Horæ nec fam[illi]um Strib[ori]! Verùm enimvero major profecto eris, quam videris. Quænam verò sunt artes, in quibus esse exercitatos tui opinantur comites! nemo hic nobiscum connumerabitur, qui non aliquam edleat artem, et reliquis viris præferri arte mereatur aliqua. Respondens ergò qui ultimus erat ordine comitum introeuntium, nomine Loxus, calleo inquit, artem, eamq; experientia confirmavi. Nemo hic est qui me citius cibum consumat, sed hic Utgardaloxus, id ipsum, inquit, artem esse censeo, si modo probatum dederit, verùm nos periculum in hac arte faciemus. Duxit unum aulicorum, qui remotius in fenario palatij, fœdile occupavit, Logum nomine, accersivit, præcepitq; ut in aula pavimentum proderet, cum Loxo in arte prænominata certaret. Illata ergo in aulam lintre una carnibus repleta, ad unum lintris finem finem Loxus ad alterum verò Logus consedit. Et uterq; quam avidissime ingurgitans, ex media lintre cibum consumtum concertavit. Quo cum perventum esset, omnem carnem suæ portionis, præter ossa, Loxus degulavetat. Logus verò, non solum carnem, et ossa sed et ipsam lintrem consumpserat, unde omnes judicarunt Loxum te arte superiorem.

Interroganti regi Utgardaloxo, quamnam juvenis ille artem calleret. Respondit Vialfus, se cum aliquo quem Utgardaloxus elegerit, cursu certaturum. Stare artem bonam esse Utgardaloxus affirmat, et addit bonam se fovere spem de ejus celeritate, si eam, ut artem, nunc exercere sit paratus. Quod an verum sit nec ne, modo sese periculum et factum. Surgens ilicò foras prodijt, erat autem ibidem planities, ad stadium cursendum accommodatissima. Accersitum ergo Utgardaloxus famulum suum, nomine Hugam, rogavit ut cursum Vialfo certaret. In cursum igitur sese committunt tres dno stadio dromi, primumq; perficiunt stadium. In quo Hugus Vialfum eò superavit, quod antequ finiret stadium Vialfus, Hugus Vialfo à meta recurrens obviaret. Quod intuitus

Utgardaloxus; oportet, inquit, ut diligentius Thialfe, nitaris, si Trabeion sis aecepturus. Interim hoc fatear necessum est, non huc venisse viros, quite celeritate superent. Currunt ergo secundum stadium, et cum Hugus perveniret ad metam et respiceret, tantum abfuit ab illo Thialfus, quantus est iactus spiculi. Tum Utgardaloxus, videmini inquit mihi bene cucurrere: sed non credo quod Thialfus sit victoriam consecuturus. Tertium stadium iudicabit, inter victor sit evasurus. Certant itaq; tertio: pervenit ad metam Hugus, et reverititur, quum Thialfus non quum dimidiverat stadium, quare omnes delinitati probatum proclamant. Interrogat porro Thorum Utgardaloxus, quaram actum peritia sos duos comites suos praecelleret, cum tantis tantarum stupendorum factorum fama clareat. Respondet Thorus, quod potando certare cum viro imprimis eligat. Cuius certaminis experiendi grata, quia Utgardaloxus se se admissurum pollicetur palatium ingreditur. Afferitur cornu expiatorium, quod ipsum exhaurire conveverunt aulici. Prodiens ergo cum cornu potillator, poculum Thoro porrigit. Loquitur Utgardaloxus, qui hoc, inquit, cornu uno exsiccat haustu, bene potare censetur. Quidam duobus exsorbent haustibus. Admotis ergo labris cornu, existimat potator, qui tribus non deplet at haustibus. in proclivi esse id ipsum exsiccare, etiamsi in longitudinem protendi videatur maiorem. Quare magna sibi pressa: Bassum ut cum Horatio loquar: Brejcia vinxit amystide. Atq; ita primario haurire cogitat, ut secundario bibere opus non habeat. Ubi vero spiritus opus reciprocatione habuit, haurire desivit. Introspiciens ergo cornu vidit se parum profecisse, paulo minorem, quam antea erat potus quantitatem esse. Tum Utgardaloxus, bene potum est, inquit, et cornu non diu inditum. Nisi vidissem non credidissem Asathorum non plus uno haurire haustu. Interim ego nullo dubito, quin secundario sis exsiccaturus. Thorus nihil respondens cornu secundario ori admovet, et plus quam antea haurerat, haurire meditatur. Strenuissima itaq; amystide ingurgitans, videt quod posterior extremitas cornu tantum nequeat exaltari quantum ipse in votis habet. Ubi autem cornu a labris amovet, minus quam

* Nemo a. est adeo imbecillo

antea potũ decreuisse et partem adhuc bonam sũperee cognosci. Effatus Ilfgardaloxis, Quid est, inquit, tunc maiorem dabis operem huic potui exsorbendo quam tibi metipsi complacentem et conducentem? videtur mihi, si tertiũ bibas, hic qui restat potus futurus exsiccatu maximus. Caterum si in religionis et certaminibus non magis praecellas, quam in hoc potus certamine praecellis, tum Deo, non poteris a nobis tanti aestimari, quanti ab Asis aestimaris. Commotus ergo Thorus pro summo et supremo ingurgitat conatu. Inspiciens deinde cornu, videt se hunc tandem gaudium profecisse. Quare ulteriorem ingurgitationem suspectus, pocillatori cornu iterum porrigit. Tum Ilfgardaloxis, manifestum est, inquit, te tantum non posse quantum existimavimus. Quin adhuc tentare lubet? videsne quid tibi hinc nihil cedat commodi aut victoriae. Respondens Thorus ait, in gluribus adhuc ludis periculum sum factus. Mirarer autem, ubi domi cum Asis commorabar, si quis eiusmodi potus exiguus esse pronunciaret. Quod nam vero ludi genus vultis exerceam? Ad hoc Ilfgardaloxis, Parvi quidem momenti ludus est, inquit, quem hic exercere solent Adolescentes, sublevare scilicet, Catum meum. Verum tale quid ad Asathorum loqui aures non fuissem, nisi te minoris, quam gutari valoris esse expertus essem.
Post haec procubuit in palati pavimentum Catus quidam praegrandis et coloris cinerei. Accedens Thorus, et manum medio felis ventri supponens, felem a terra exaltare incipit. Quanto autem magis Thorus manum sustulit, tanto etiam magis gracilem felis dorsum sublimavit. Et cum pro supremo conatu manum extenderet, unum tantum pedem felis suspendit. Quamobrem cognoscens Thorus hoc exercitum non procedere, ulteriori conatu supersedit. Tum Ilfgardaloxis, exitus huius exercitii opinioni meae correspondit. Catus quidem praegrandis, Thorus vero magnorum virorum, i. quales nobiscum conversantur, respectu parvus est et perbrevis. Respondit Thorus, etiamsi ego vobis homuncio videar, tamen accedat

aliquis, qui mecum luctam exerceat. Nunc n. sum ita peritus. Circumspiciens Utgardalocus, et oculos utrinq; circumferens, ita loquit infit: nullum in hoc palatio virum video, qui sibi id dedecori non ducat, si mecum tecum luctam sit acturus; et addit; sistite huc nutricem meam anum, Elle, ut cum ea luctam Thorus exerceat, si ipsa modo luctari non recuset. Strauerat n. illa uiros, qui mihi visi fuerant robore non inferiores Thoro. Prodit in aulam anus quaedam. Quam alloquitur Utgardalocus rogat ut cum Thoro palestram uersare dignetur. Quid multis? Quanto magis Thorus petebat, tanto immobilior anus perstitit. cum a petere inciperet anus, non potuit Thorus passu stare tenaci. Erant n. impetus anus acerrimi. Quare post modicum temporis in alterum genu procidit est. Accedens ergo ad ipsos Utgardalocus rogauit ut palaestrae finem imponerent, dixitq; non esse quod plures ex suis auctoribus in certamen prouocaret. Et quo niam nox appropinquauit, Utgardalocus aduenas discumbere fecit. Ibiq; liberaliter excepti, lauteq; tractati hospites, ibidem semi pernoctarunt. Summo autem mane surgentes sodales uestes induunt, et indutis abire molliuntur. Quo cognito Utgardalocus hospites accedit, et instructi mensis conuiuium celebrat splendidissimum. Epulati hospites abeunt: abeuntes Utgardalocus paulum concomitatur. Antequam uero ualedicant, alloquitur Thorum Utgardalocus, interrogat, quid de huius sui itineris successu iudicet? et am aliquem uirum cognoscat necne, qui Utgardalocum amplitudine excellat? respondens Thorus, non possum, inquit, negare, quin ab huc conuentu inglorius redeam, interim nullo dubito, quin me hominem in bellum te prouocaturus, quod ipsum a gerrimo fuisti laturus. Nunc tibi ordine rem explicabo omnem —.

Quoniam civitate nostra es egressus, in quam si vixero et rexero: nunquam iterum ingredieris. Ego fidem meam testor, si tantæ potentiæ, et in tantum nos periculum propter te venturos esse præsciviſſem, nunquam te in hanc urbem intro misiſſem. Verum præstigijs te cum luseram. Primo quidem in Sylva ad vos veni, et cum cruentam solvere deberes, ego illam Herculeæ catenæ colligaturam: tu vero, qua via esses exonerandus, ignorasti. Deinde malleo meter ferire attentasti. Primum quidem verber licet levissimum, tantum tamen fuit, ut, nisi abeo nihi præcaviſſem, occiſus fuiſſem. Ubi vero juxta urbem meam, supremum vidisti, et in eadem rupe tres valles, illarum trium uram profundiſſimam. Hæ erant tui mallei vestigia. Fidem etiam præstigijs ubi sum, ubi cum auricis meis concertasti. Primum certamen instituit Loxus. Fuit enim ille jejunus valde, et propterea præfesti natum ingurgitavit. At vero, qui cum illo certavit Logæus, ignis fuit exitiosus, qui non tardius lintrem, quam carnem consumpsit. Hujus, quo cum inverendo certavit Bialfus, fuit meus animus. Nonnihil dem possibile erat, ut Bialfus cum animo meo celeritate certaret. Præterea tu exsiccare cornu allaborasti: Fides mea testis est, tunc factum est miraculum. Quod nisi vidiſſem, fieri posse non credidiſſem. Alter cornu finis in æquor usq; protensus est quod nec tu vidisti: cæterum quam primum tu hinc ad mare perveneris, manifeste videberis, quantum maris exsiccaveris. Hanc maris exsiccationem nos maris secessu appellamus. Et adhuc addit; Nec illud factum minus est stupendum, cum scilicet Catum sublevares, ut veritatem eloquar, cum felis unum pedem suspenderet, omnes intuentes metu sunt percussi. Catus a. ille, non erat is quem vidisti, sed vermis meditullij,

qui omnes regiones circumcingit, cuius longitudo vix sufficit, ut capite et cauda simul terram attingere possit. Tanto pere tu manum fustigasti, ut a coelo parum abesses. Maximam tam ad miras nem omnibus attulit laeta, quam cum effoeta illa anu egisti; cui tam Herculeo robore reluctatus es, ut in alterum duntaxat genu prolaberere. Annus a. illa est senectus. Nemo est, fuit, aut futurus est, si modo senescat, quem senectus non prosternat. Verum quandoquidem nunc alter ab altero segregabimur, ab utraq; parte mihi consultissimum videtur, ne ulterius ad me veniatis. Futurum enim est, si veniatis, ut meam iterum civitatem, vel cuiusmodi, vel alius modi, praemuniam propugnis, ita ut in me nihil in me omnino possitis. Quo audito Thrudvargus malleum vibravit, et vibrato malleo verberatus, Utgardalocum nus quam vidit. Quare reversus ad urbem, eam devastare meditatus est. Perveniens ergo ad locum, in quo sita erat civitas, virides tantum et planos campos, nullam vero civitatem conspexit. Quamobrem ab itinere reflexo non cessavit, prius quam in Thrudvargam perveniret. constituerat a., si occasio se offerret idonea, cum verme illo praenominato congredi; quod et postmodum factum est. Atq; haec est huius Asathori profectionis narratio plenissima.

Cassij Parmensis Orpheus.

Arguta primum cum plectra parentis, & auro
Distinctam sum sit Citharam Rhodopeius heros
Ridebant syrtes pulsis digitisq; leucantis
Sirenis, & chordis indocta silentia vocis.
Mox pudor egenus, & gloria dulcis honesti
Lassibus accrsit pectoribus omnis & illue
Erroribus incumbens Musis, pallebat amore:
Et nunc materni inhiat, nunc illo pateruis
Cantibus: hinc illinc diserus Orpheus utrinq;
Nulla Venus facium capit monstra dolosis
Carminibus: somni furorat pascuus Ceyci:
Dorso, fidiculis dictus modulamina sylvas,
Delphosq; sues stolidos fidicinibus rgit:
Arbores & vivae viam mortalibus inconcessam,
Tartarum oblitos demulsit carmine manes.
Non brevis adsensus, si qs petit arduа: sador
Primus hinc tollit: nocturno & somnis olivo
Emovit: dolet & mox laudaverat in se
Ivi cupit aeternus donari fronde honore.

Diligit luxuriam otium colit destruē fanctes
Justitiam fugit speme Deum sathanam venerare.
occidito patrem spernas matrem effugit christum
fures conserta crimen lauda mala operare.
semper reis felix si sic studuisti vixisti studiosis.

Vn homme qui a belle femme
tuit le mondr rs son corsne.
Ihr die schon Leiber haben
da viel jedre Leiber geschreben.

Epitaphium Sardana pali.

Cum te mortalem noris, breuitatis ex plr
delitijs animum, post mortem nulla voluptas.
et bene e carnis e plumis Sardana pales.

O qui Gluckstadio magnum rs iter e grave moresq;
Histace oblongo circundatis: En agr, nostris,
ingrere te tectis nam si modo vera fatemur
promissam dulcis celebrat facundia cerbam
Cesse tuam e vastam comminuant pascua terram:
qua tulit ingenti crassam lanugine sylvam.
Ergo, agr, ne pretat pisces, illi cura sit ingres,
materiam sic enim caligis dabit illa futuram.

Cit. Regemente Artilleriet

Ärdherr.	Gerstorf.
—— Generalissimus. ——	
—— General. ——	
General Major.	stiderm.
Major.	stiderm.
Major brätmant.	stiderm.
Öberst.	stiderm.
öberst brätmant.	stiderm.
Capten	o — —.
Kptin brätmant.	o — —.
brätmant.	stiderm.
Under brätmant.	o — —.
Fendrest.	Cornet.
Fältarber	Quarter mstr.
Scarsiant	o — — —.
Rüst mstrs.	o — — —.
Forare.	o — — —.
Corpora C.	Fordidare. stiderm.
Rotmstare.	Fanjun Rrr.
Jakt Rijt.	o — — —.
gmeny.	gmen Rijttar.

Trehionde Sätt man skall drilla med
Mässgerdt. först skall man ställa sadlen
i ordning: rätta vabor, ej rätta vadar o-
man säger, så att den stå stadigt i strä
ijär emot; vabor och sadlen.

1. Säggen vänt gehen undre med rätt sty.
2. sattel vänt gel. ögo i sanden.
3. sättes E. gel. för sägna sadlen
4. Stejkes E. gel.
5. Gjorten på gaffelen.
6. gel. från gaffelen.
7. gel. till gaffel.
8. Bröstbanden vänt gel.
9. gel. till skälderen.
10. Sägen sadl om stunden ryssen.
11 — stunsen stellen ryssen
12 — stunsen sadl om stunden ryssen.
13 sägen stellen ryssen igen.
14 — sägen sadl om stunden ryssen.
15 stunsen stellen ryssen.
16 stunsen sadlen stunden ryssen.
17 sägen stellen ryssen
18 med sadlen vatten fördubblen och bar till sägen sanden.
19 stellen ryssen.
20 med sadl. vatt. fördubb. + l. till stunshand.
21 sägen stell.
22 med sadla vatt. fördubb. + l. för ryssen man.
23 stunsen stellen vänt till sägen igen.
24 med sadl. vatt. fördub. + l. ryssen man.
25 sägen stell. ryssen igen till stunsen.
26 Bröstbanden vänt gehen
27 gel. på gaffelen.

gatherer för fatter.
Hängare rd. gek. till Upstrych. till Tadnings.
Ladder rd. Mäsg.
Skilar er mäger.
för Ladning fräs fatter.
fatter Idra Ladstocker med förland Sand.
Karter dem mat Präster.
Stater med förlad. med trij stät.
fatter Ladst. vatt ät igen.
Karter dem för Prester.
Stelter dem på sin ort igen.
fatter d. gek. med Jägere Sand. ej pertschuterer dem.
gatter på gatterer.
ogner Jungepannar.
gif Brukt på dem.
tacker dem till.
Kläser ek pannar.
fatter Lustan med Jägere Sand. förländt.
Kläsa dem tvell från Dan.
Lacker dem rätt.
för Säcker er der trätta rätt på pannar.
förtäcker pannar med två fingrer.
Kläser ek Lustan
ej uten pannar
Lägger er gretverk rätt till Ecken.
Fäller mitt på pannen.
gner fäst till ej Ra.
fatter Lust. ; Upst. Sand.
Jäger ej Upstrer fingrer rörer en.
Kläser ek pannar.

fungerar ruck på dem.
Marcherar på rätt ort igen.
Rätt 2. gehäfter. Får gevär med ladningen
som till Fäsar, allt till de fattas som för af
Brahmtras. vider fägna ✕ Nb.
Står rätt med fägnen fatan till Rotta igen.
gred. till appell.
Fägnen fahl en Contramarchera.
Hunst. fahl en. cont. March.
Brahmt. rd. gred.
Legger ärret gred. med Liedhäsla.

Att dwella med Fijk.

Att dwella med fijk. rätt för fahra. och säg. sand. rätta lijka med ögon:
fatta med klufft sand. under. och säg. fak. til backa, tråd fram
igen, fijkar opp i sanden.

Fijk. til Holm.
for fahra. igen
opp i sanden.
Med half. katt. fordubl. + hd. till säg.
Krafter stell
Med half. katt fordubl. + l. til kraft
säg. stell.
Jägare half om.
Kraft stell.
Kraft half om.
Jag stell.
Jag. förlan Hund.
Kraft stell.
Kraft fel om Hund.
Jäg stell.
fellar fijkar rätt på om mang.
fellar den för fijttarij.
fijkar i sanden igen.
Jag fel om contra marsch.
Kraft förlan cont^a marsch.
Stellar ryder.
Ligger fechter medhan
att fatta lerfigt opp om fij Hund för Hund
sand

In Recreatione del Savio.

lib. 2. cap. 2. fol. 379.

Sine quantitate magnus, sine qualitate bonus sine integritia, omnia possidens, ubique praesens, sive ambitu omnia continens, sine loco ubique totus, sine tempore praeiternus, sine ulla sui mutatione mutabilia faciens. Idem. fol. 383. Mirab. fol. in octa.

Cum palam sit, parentem omnium Deum, nec principium habere nec terminum? qui nativitatem omnibus praestat, sibi perpetuitatem. qui ante mundum, fecit sibi ipse pro mundo. qui universa quaecunq sunt, verbo iubet. ratione disponat, virtute consumat. Hic ne videri potest, ipsi clarior est: nec comprehendi, tantu purior est: nec aestimari, tantu major est. Infinitus, immensus & soli sibi, tantus quantus est, notus: nobis vero ad intellectum prorsus angustum &. Ideo, sic tum digne aestimamus, cum inaestimabilem dicimus.

Definitio Diaboli

Deus { Unum / verum / Bonum } ens — Nullum / falsum / Malum } Diabolus. non ens

Quid est Diabolus? Nihilitas [i. vanitas] tenebræ, materia
Mundus, caro. In nihilo radicatur: tenebræ semen ejus
Materia mater. Mundus alumnus, [i. Educator nutritor]
Caro domicilium. In nihilo nullus est. in tenebris la-
tet, in Materia concipit, in mundo nascit, in carne
regnat, & triumphat. Estne Substantia? Est, sed
malitia est substantia. Est malum naturale. quate-
nus Materia ingerdit naturam. In materia incar-
torquet, quiescit, cum Materia licet excitata mo-
tum, vim, vitam & potentiam acquisit. Materia
substantiam induit. Materia est anima & forma
propria, in materia torquetur, & quieta, torquens &
generans; Mortua in mortua; in viva viventia, et in
expressus actu. Malum & actum cum Nāa ipsa ac-
igur generata cum Nāa matre, quam ipsa pari
extinguit, mortificat, & vanescit in nihilum. Materia in
sese assabilis indolis & Nāa. sine qua, et extra q
sui ipsius diabolus totum Mundum materiatum ge-
pavit. imo implevit, ipsi Mundi naturæ in parte
imo pars. Anima ☉ quatenus cum luce & motu
composita est ex spiritu materiali, non potest non ex ma
lo participare vide infra F

In Comitia Anno 1664 celebrata.

In protestando conveniműs
Conveniendo competimús
Competendo consulimús
Consultando Confundimús
in Confusione concludimús
Conclusa rejicimús
aut majora negamús
Salutem patriæ consideramús
per consilia lenta
Violenta
Vinolenta.

Ex Ceppdam.

Vocat pedagra classis, classis q Magister,
Vina verùm, ventus prospera vela legat.
Interea loca nostra rapit temerarius Anglus,
Certè cùm podagra mil probat ee sibi.

Ex Vidicinedj.

Dri providentia considranda in Mundi d cùm partibus ejus fabrica, usú et conservatione d si concurrunt cùm fato, quod dicit cùm ipso ordine Nat.

An Dei providentia sua regna statuat stabilit Mutet, tollat, dirbat? Aff. omnes, dicta SS. al gantes. sed hæc p actiones humanas acquirunt, dirbat. ergone Deus director rei actionum istarum? Ita aiunt: Deus dirigere actiones h manas d malas d pravas ad bonum d a p provisu destinatum q finem.

Apûlei Platonici
Apûlei Apologia fol. 289.

Non enim ubi progratus, sed uti moratus quisq; sit Spectandus; nec quâ regione, sed qua ratione vitam vixerit inquirit, considerandum est.

~~Latius apud Apûleium fol. 291 in Apologia.~~
~~Philebo omnia ûdig eruût~~

Apûlei ANEXOMENOS, ex Menandro.

Amare liceat, si potiri non licet,
Fruantq alij: non moror, non sûm invidus.
Nam ipse excrûciat, q bratis invidet.
Quos Venus amavit, facit amoris compotes:
Nobis Cupido vellet dat, passe abnegat.
Illi purpurea, delibantes oscûla,
Clamante nequ vetera labella vellicant.
Malas adorant ore, & nigrûas comas.
Et pupulante nitidas geminas genûlas.
Quin & cum teneris membra molli tactûlo
Cum pectora adhærent veneris gluttine
Libido cum lascivo instinctû lusitat
Simûare ad veneris usûm femina; femina
Inter gannitus, & subantis oscûlas

carpant papillas, atq; amplexus intimant
Arrata; sulcos mollos arvo Primavo
Vitisq; pangant horto in Cupidines;
Dum crebros ictus comminute lumine
Trepidant cursu, venere & anima festiva
Ejaculant trepidum vorem niveis laticibus
Hæc illi faciant, quibus Venus non invidet
At nobis casso saltem delectamine
Amare liceat, & patiri non licet.

Finis.

1677
1558
119 Annus 1558 num inter Christianos, à nato Christo, cum scripsit Theodorus Bibliander in explicatione de utilitate Chronologiæ, quod omnibus notum & in confesso est, quot vero a condito mundo ad ejus natalem decurrerint decurrerint valde controversum inter homines, etiam literatissimos vidimus. Ego post longam & multam & anxiam inquisitionem, statui annos numerari 3979. Idem de vatione communi omnia Linguarum & literarum

3979
1558
5537
119
5658 Commentariis pag. 16. f. Tigurii editis est A°. 1548.: scribit. Nam sua vatinr, nrq; suum Authoribus gentium Germanos originem ab Ascheneaz nepote Japheti, ex filio Gomer, nrq; fuisse Josephum, Alanos collocat nrq; patrias in Scandia sive Scandinavia, q; Scoriandia in insula Dani, quibus finitimi fuerunt Gothi, q; Gothlandia, vel potius ipsi Gothi, quos Germanica fuerunt, ut tradit Authorq;, non tenere Continentes: Nam patria Communis, quippe in insula gothica, & lingua & mores fuerunt.

Considera sis, & reliqua elementa ignita. Ignes vero sacros, quos fatuos vocant, Ejcernas, qualis castor & Pollux igni languente & inopia addentes, stellas cadentes, Iracundos volantes. Tute quam sic ignis, & dis harmoniam incendunt, nonne credibile, imo manifestum est ea vivere? vivit n. quicquid sic & motu & sic movet. Incensa a. ignis ~~in~~ Mea combustili nimis disproportionato, & in violentiam & tumultum conspiciunt. & quis novit an tam vehemens et noxius sit ignis iller, ut subitaneus sum absumat? Patet n. sibi, ut flamma illa, quam caruscantem conspicimus sit aedeus quidam furor, & spiritus igneus quem Daemon passionum aliqua irritatus & iratus vomat. nre n. sunt sine passione, quia materiales.

Nympha, quas nos Alfas s: comburit natio fatuitatis ab āflas .s. in ruptive, vanus rest, āfls.s. fatuus Germ. Albern, inde Ital: fate vocatur ālfer, ~~fallo~~ fauno quasi a fan .s. domino & fanus fatuus, dictus. sunt n. spiritus illi bini & variorum expertes. inde & Ital: folli appellati :s a patrestate vocamus s: Alf n. al: Elf, rabus, virus ~~fit~~ :s vetemus fauni, satiri, & Sylvani, Dio vad Barg vadi i e patrestates sui Domini silvarum, lacuum, montium etc. Ital: folivacundus. Dio-vá.s vosva.s Drug-vá.s

Norvagicè Bergtroll ſ. troll proprie Daemon reſt, à quo vel
gerapter ~~Troll~~ Vocarunt Gigantes ſ. / compoſitis Dar.
Isl. Tand Upter
Lapſlingar. ſundor domini. Ubi ſo n. orteri ſuccorū hu
Alfa ſold. gúa idem reſt quod Friſca, Baſr ſ. Graeci Bá-
ΣιλεὺΣ ſ. rex, dominus. non ſunt nihil, aut
út quidam ſpecta multiplicis experientiæ vi
dentia, à hiſtoriarum innumerarum fide, tri
mere à fruſtra contendunt. ſed revera ex
ſtunt ch. quid? quod apud nos reſt pueris no
tum reſt, ſi quis inſum, in loco aliquo vel
ſundi, vel ſylua, unam miſerit, in quo ha
bitant illa Nymphæ, älfer dictæ nox abilly
aſſlatu perſtimuli quodam Spiritu, qui tatam
cutim pervadit, à propemodum quadam ſcabie hu
mora inſtar, inficit, à infectat, quam nos
Island ſ. Alfa ſcabiem pruriginem nominant älfa blaſt. ſ. Nym
Brunj phārum aſſlatum, nuncupamus. Difficillimè cu
rari malum iſtud, niſi ambuſto, cruenta, aut
acre placenta in loco ante conſpurcato, reſtiſ.
16 ſti ſunt Titanes, illi trucis filij gigantes
45 Dijs rebelles. Ex ſumma eius ars in ordinata ſu
55 gata ratione à turbata harmonia, ~~ſed~~ malig
1 reſt Daemon. Q, tuus reſt uterus iſtud: Una
56 quisq; ſuos patimur manes, à uni cuiq; con
nati ſunt duo genij unus bonus à alter
malus.

Anima Mundi mihi nihil compositum esse ex mente et luce et quatenus mundum amat, ex spiritu Naali, et mundi, ex nutrag, quasi participans, eam materiam mundanam, ut subiecto unit et commingit. Eam sic definio: Anima Mundi est lux mentis gubernata, mundum vivificans et regens, . vel. est mens lucem accensa in corpore mundano. vel: Actus lucis et mentis. Et. Ea est quam ignem vocant Stoici, rationes primarias forcundas. vide Cipsi: in Philosophia Stoica.

Anima Mundi est imago dei in aqua resplendens, est sigillum mentis Divinae materiam imprimens, a spiritu Dei agens in cuncta creata. NB. est filia intellectus divini Plot. p. 553. Virg. spiritus i. lux sui ignis ignem. et intus alit: totamque infusa per artus, mens agitat molem. vide: Marsil. ap. Plat: p. 88. et. 89. X.

forma compositio perfecta simpleti, quae ex materia et forma consistit, in hac n. sola est unio mixta sicdem Materia est aliqd formae, et vicissim forma est aliqd Mae. Fic. p. 148. et. p. 90.

formae quae sunt in Materia tanqm subiecto, dr prendunt à Ideis formis q sunt in aa mundi velut rarae fontes: atq; ha rursus a formis, q sunt in mente prima tanqm fonte formarum aa. Plot. p. 556.

Attici Alcinoi vel tm literae: ionicum, ut vecentius 24.

Hostiensis apud Calvinum { qi ꝙd coram deo, quo iuxta prolatu ꝺ ꝙ
iuxta compositis ꝙꝫ libertas habet.

Quis, quid, ubi, ꝗbus, cur, quomodo, quando?

Quis, quid, ubi, ꝗb auxiliis, cur, quomodo, quando?

Mirandum tamen veritatis optimus, ut ꝙ veritate habitu
in fictas, admirabiles, absurdas, ut homini intelligenti vi
deri queant disputationes, dum diversis cogitatis,
distinctionib. limitationib. interpretationib. nitunt falsa
defendere, ut vera Ixionis similes, q loco Tenonis nubem
amplexus est. Secundum veritatem sunt ut Pythagorei Democritici
Caud Cicerone. Arcuatos, in foribus stabulantis asini, Ixionis
manifesta est, audiet altercationes dubitatas utroq
vi
q inter se gladiantes, dum veritatem ꝙq se defendere
videt; falsum utroq provisi latus tenuit, dum
assentiunt, verum defendunt. Aug.

Cicero ad Marcum filium: Honesta sunt praecepta philo
sophiae, sed vivendi est civiliter.
Sol dr q ꝺ solus lucrat.
Venus q ꝺ omnes amat. } idem sunt.
Jupiter q ſ. pater

Omne malum a fœmina nobis accidit. anima sul: cor=
pori mancipata. à Mea corporis. à contrariatate
qualitatum elementalium. Marsil. p. 128.
Huius causa Malitiæ Rom[illegible] p. 239.
Cum sanctimonia oculis auctor incipit
errare, cui primum corporis oculus
defloruit. Sacrat:

Sarmaticos Gothico dum vastat milite campos, Carolus. & rupto fodere Regna quiatit.

Dum pietas & prisca fides his exulat oris,
orbis & oppressa religione gemit.
Christina ista huic quæ tradidit arma tyranno,
ad veneranda Petri limina tendit ovans.
Et nunc barbaricos miratur Roma triumphos.
Gaudesq. inventa tu bone Pastor ove.
Ach! nimium vanis exultas Roma trophæis
Quæ Lucraris ovem, sed perdis ante gregem.

Posteritati
incorruptius iudicaturæ
Serenissimi Principis
Caroli
Magnæ Britanniæ Regis
a subditis suis per fidem intrempti
Memoria sacrum.

Quisquis mundi vices, & momenta rerum
stabili prensas examine,
quisquis fortunæ vices, & proelia rerum,
incorrupto explorasse libraminis,
quisquis tremendos apices, & culmina Regum,
justo colis mentis dictamine,
huc precor,
Contendas, si curiosus,
attendas, si æquus,
&
Mirere, si privatus,
Moereve, si Rex,
Quereve, si bonus,
Quod in Regis principis sui
Domitrix Italia non aggressa est,
Ferox Germania non ausa est,
Praeceps & infida Gallia non exercuit,
Crudelis Hispania non statuit,
Factiosa Polonia nunq; tentavit,
Audax Suecia nunquam proclivit,
Fallax Dania nunquam volvit,
Imbellis Bohemia nunquam potuit
Quam Anglia multorum criminum Mater & nutrix

Jn uno Regr suo, plurimorum scelerum
Coram tota orbe urbe
perpetr
Exuit humanitatem, ut occideret hominem
fidem, ut tolleret barbare
Religionem, ut
Regi, ut
impie
publico parricidij crimine caput suum alligavit
dum patriæ patriæ violavit patrem!
ut excusatius, proficeret
Armatum sus, & larvatum fas usurpavit,
ne prodiceret nefas.
Suam iustitiam, suo pietatis velavit,
Effrenam libidinem libertatis colore inexcusavit
Larvam sanctæ modestiæ insano furori prætexuit
Speciosa religionis patrocinia irreligiosum facinus contexit,
ut rei obtentu non unicum modo
Deo laudem
pessimo nomine dum exemplo
Cum facem: ut ipsi videbat: religionem propugnando
ipsa non provocavit
nullam propagavit
Novam & alienam Regi sui nomine personam assumpsit
sanguinis humani sitientem
Cum

Qui mitis erat dixit.
Qui sanguini ipsius non pepercit.
Patriæ proditorem legionq; eversorem.
Eum.
Qui pastor populorum et legum custos fuit.
Criminata est.
Quæ omnia iura divina humanaq; confudit.
Pacis ossa audijt.
Ille
Qui ut eam terris redonaret, seipsum prostituit
Majestatis sacræ oblitus.
Apud illos.
Qui sorta turbulentis cogitationibus merte
Crimini dixerunt in alio quod ipsi amabant.
Purum illud omnium virtutum speculum
Foedissimis vitiorum maculis conspurcavit
Ut sua culpa meritò oppressus videretur, qui culpa omni vacabat,
Ita dum privatam utilitatem, pessimum veri affectus venenum,
Dicato pudore veratur, publicam subruit.
Et pio Regi afflictis rerum.
Ultimam adversa fortuna sarcinam imposuit.
Ut quod perferret.
Meruisse videretur
Itaq;
Arma strinxit adversus amorum Præsidem
Illa.

Qúæ vig armorúm non habúit, nisi úsúrparet.
Arma simúl exúit ac potestate.

Eúm.

Quem et fidelitas súbditorúm simúl
Et fortúnæ benignitas destitúit.

Insúltavit victo
Inhæsit profúgo.
Non peperit recepto.

Cessit venalem in mercedem proditionis, populi dominúsq.
Et positus inter infidas licitantium se súorúm regnorúmq manus,

Ab uno sensit se proditum.
Ab altero vero captivum.

Cúm útrorúmq dominus esset
Credere iam adúltam satis
Et Regni perfidiam
Et Regis infelicitatem
Et fortúnæ malignitatem
Sed erras si pútas.

Et Angliam non aúsam plús in Regem sceleris.
Et fortúnam nolúisse amplius in eo experire malorúm.
Et Regem non potúisse perferre majora.

Tomas Smithus Anglus in Descriptione Regni Scotiæ, Contento tertio, de animantibus. fol. 79.

Restat iam de Anseribus quos Cladis appellant, quos vulgo proprium in arboribus nasci in his insulis existimant ea, quæ cuius cognoscendæ multo iam tempore studiosi, et diligenter explorata pro spretaq; cognovimus, disserere. Mari enim illis interiecto, mihi magis res proserendi vis quædam inesse videtur quam alicui alij rei. Varij n. modis, verum in mari semp, permitte conspexim. Etenim si lignū in id mare projicias, temporis tractu primum in re vermes excauato ligno nascuntur, q; hunc in modū enati capite prodibus, cæt; alijs, plumas patrant dant: demum insecto magnitudine æquali, cum ad ictum peruenerint quantitatem cælum petunt avium reliquarum more, vermicio alarū pro dera dilati. Id quod luce clarius anno a partu virginio 1590 plurimis spectantibus in Britannia deprehensum est. Nam cum in ram ad Perthstrge castellum fluctus huiusce modi ligni quodam ingens dilatum refert rei novitatem, qui primi conspexerant admirantibus, ad Dni illius dominum accurrentes rem novam nunciant. Is ad veniens, trabem secra dividi iubet, quo facto ingens confestim apparet multitudo jam vermium, alijs ad huc vividis, alijs membra quædam formata habentibus, partim etiam ipsa formatæ perfectæ avium: inter quas quædam plumas labebant, alia in plumas erant. itaq; rei miraculo stupentes, iubent duo in templum S. Andreæ Ostiensis pagi eiusdem nomine: lignum comportant, ubi et lodio manet, undiq; acut a vermibus perforatū. Hinc similis duobus fabulæ auis in lucem editi appulsu ad Brichæ castellum multis accurrentibus, ostentum est. Hic diversum est quod vinde duobus ouibus aunis Leithi portū Edinburgensi universum populum spectaculo detinuit. Ingens n. navis qui insignis ac nomen Christo pelerat, ubi tres per pertuas annos ad oram Hebridum in

ancoris constitissent huc reducta, atq; in terram sub ducta prona omnia extrahebat, qua mari semp mersa fuerat, vermiū multiformi rudium partim, aut perfectam rondū aliis formam habentiū, partim iam absolutoq; ostendit. Caeterum cavillari id quispiam posset, arborū truncis ac ramis illis in insulis nascentium vim istam hanc inesse: Christophorū qq illam extrahibus stirpidianis contractam asserens. itaq; quod ipse quoq; saepius ab hinc annis vidi, haud gravabor in medium adducere. Alexander Gallowidianus Kilkenniensis Ecclesiae pastor, vir praeter insignem probitatem rerum admirandarum studio incomparabili. is, cum extracta alga magna, in caulem ut ramos, à radice stabiles, pariter, et usq; ad caecumen rotatos, qua coniungunt, concas adnatas vidisset, rei novitate attonitus, mox cognoscendi studio res aperit, ubi magis multo quam antea obstupefactus constitit. Non enim piscem intestis conclusum comperit, sed (ut dictu mirabile!) ad ova, ac pro illius magnitudine testas quoq; in cuticas, quibus n. parva inerant, à ipsa quoq; aperta res pro quantitate amplectebant. Itaq; ad rei extemplo, rem ejusmodi rerum cognoscendarq; iam olim magna cupiditate detentum novarat, celeriter accurrit. rem omnem monstrat, non magis rei miraculo obstupefacto, quam re ita ac tam inaudita conspecta luto. Hac n. re satis constare arbitror, non hac procreandarq; rerum semina aut truncis, aut arborū inesse fructibus, sed ipsi oceano rerum Patri, ut stolonis, patrem rerum haud temere appellabit. Hac ille.

Similem in fero modum Johannes Stobaeus Boëmus libro 3. c25. de Britannicis insulis refert quoq; teredas (nimirum quibus inverstigatam ubi ast arborem esse, sed non notam, cum verti dicerentur. Adjicit, audisse patrem à locoq; piscatus Magnus lib. 19. c6. praterea alios spectasse. Gracilis scriptor, qui filiorum rerum prorsus pertinaciter dicit, in Orcadibus ex quodam fructu arboris cadentis ingenere crustacei animalis. qui quibusdam insceptis malis revolant ad domesticas, ubi

Series Romanorum Imperatorum Ante Natum Christum

C. Julius Cæsar. Ann. XLVI. Roman.

Cæs. Octav. Augustus. In cujus imperij Ann. 42. natus est Dominus et Salvator noster Jesus Christus. Imperavit ipse ad hùc 14.

Cæs. Tiberius Nero. Ao â. n. C. suscepit Imperij Gubernacula 15. Judæa natione Roman.

C. Caligula. 39 Romanus.

Claudius Cæsar. 43. Romanus.

Domitius Nero. 57. al. 59. Romanus

Sergius Galba. 71. al. 69. Roman.

Sal. Otho. 71. al. 69. Roman.

A. Vitellius. 71. al. 70. Roman.

Fl. Vespasianus. 72. al. 71 Roman

Titus Vespasianus. 81. Roman.

Domitianus. 83. al. 82. Roman.

Coccceius Nerva. 99. al. 99. Roman.

Ulpius Trajanus. 100 Roman.

Æl. Adrianus. 119. Rom.

Antonius Pius. 139. al. 140. Roman.

M. Antonius Philosophus et L. Ann. verus. 163. Romani.

Commodus Antonin. 182. al 183. Rom.

Æl. Pertinax. 194. al. 195. Italus.

Didius Julianus. 194. al. 195. Mediol.

Septimius Severus. 195. Roman.

Antonius Bassian. 214. al. 213. Rom.

Popil. Macrinus. 220. Tingitanus seu Carthaginens.

Varius Heliogabalus. 222. al. 223. Rom.

Alexander Severus. 225. Rom.

Maximinus. 238. Arabs, quem et bubulcum dicunt, cum Maximino filio.

Gordianus, cum Gordian filio. 238. Rom.

Pupienus et Balbinus. 239. Rom.

Gordianus III. 241. Rom.

M. Philippus I. cum filio 247. arabs.

Decius cum filio. 251. al. 252. Pannonius, seu Hungarus.

Gallus Hostilianus cum Volusiano F. et Æmilian. 254. Gall.

Licinius Valerianus cum Galieno. 256.

Fl. Claudius II. 271. al. 270. Dalmata: cum Quintilio.

Valer. Aurelianus. 273 Caius

Ann. Tacitus. 278: al 276. Pannonius seu Hungarus cum Floriano.

Aurel. Probus. 280. Pannonius seu Hungarus.

Carus cum filijs carino et Numeriano. 286. al. 287. Illyrie:

Diocletianus Jovius cum Maximiano Herculio. 288.
Constantius Chorus cum Galerio. 308. et Severo, et Maximiniano Juniore et Maxentio, et Licinio.
Constantinus Magnus. 310. al. 312. cum Dalmatio 341. et Constantio II. Constante, Constantio, Magnentio Gallo. etc.
Julianus Apostata. 363. al. 365.
Jovinianus. 363. al. 367.
Fl. Valentinianus et Fl. Valens. 366. al. 368. et seqq.
Gratianus et Valentinianus II. 382. Hung.
Theodosius Magnus. 388. al. 383.
Arcadius Hispanus et Honorius Fr. 401.
Theodosius Junior seu II. 412. al. 427.
Valentinianus. III. 430.
Martianus Thracus. 454. al. 453.
Leo. I. Pater et Leo II. Fil. Thraces. 459. al. 461.
Zeno Cilix Isaricus. 474. al. 478.
Anastasius Macedo. 491. al. 494.
Justinus Subulcus. 518. al. 521.
Justinianus. 527. al. 528. Illyric. Thrax.
Justinus II. 564. al. 566.
Tiberius II. Constantin. 575. al. 577.
Mauritius Cappadox. 584.
Phocas. 603. al. 604. terra filius.
Heraclius vel Heracleus. 611. Apher.
Constantinus. III. et Heracleonas. 640. al. 642.
Constans II. 643. al. 644.
Constantin. IV. 670.
Justinianus. II. 687. al. 686.
Leontius 696. al. 697. Constantinopolitanus.
Tiberius Absimarus III. 699. al. 700.
Philippus Bardanes. 713.
Anastasius II. 715. Constantinopolitanus.
Theodosius III. 718. al. 717. Constantinop.
Leo III. 719. al. 718. Isaurus.
Constantinus V. alias Copronymus. 742. al. 743.
Leo IV. 777. al. 776. Constantinopol.
Constantin VI. 781. al. 782. cum matre Irene Alecto.
Carolus Magnus. 800. al. 801. primus Imperator Germanicus.
Ludovicus Pius. 814. al. 815.
Lotharius. 841.
Ludovicus II. 856.
Carolus I. dictus Calvus. 876. al. 875.
Ludovicus III. dictus Balbus. 858.
Carolus II. dictus Crassus. 880.
Arnolphus. 890. al. 888.
Ludovicus IV. Gallus. 902. al. 900. vel Francus.
Conradus I. 911. al. 912. Francus.
Henricus I. Dictus auceps. 919. Saxo.
Otho I. dictus Magnus. 937. Saxo.
Otho II. 973. al. 974. Saxo.
Otho III. 983. al. 984. Saxo.
Henricus II. 1001. al. 1002. Bavarus.
Conrad. II. 1025. al. 1024. Francus.
Henricus III. 1039. Francus.
Henricus IIII. 1056. al. 1057. Francus.
Henricus V. 1106. al. 1108. Saxo.
Conradus III. 1138. Svevus.
Fridericus primus. Barbarossa dictus 1152. al. 1153.
Henricus VI. 1189. al. 1190. Svevus.
Philippus II. 1198. Svevus.
Otho IV. 1208. Saxo.
Fridericus II. 1213. al. 1212. Svevus.
Conradus IV. 1246. al. 1250 Svevus.
Wilhelmus. 1252. al. 1253. Batavus seu Hollandus.
Alphonsus Hispanus et Ricardus Anglus, in Jerrey. Annos. 20. ab Ann. 1253.
Rudolphus Habspurg. 1273. al. 1272. =
Patriarcha Archiducum Austriacorum.
Adolphus Nassaviensis seu Nassovicus 1291. al. 1292.
Albertus I. Austriacus 1298.
Henricus VII. 1508. Lutzelburgicus

Series Regum Principum Sveticorum in Svecia, Genealogica.

Gormo senior 4..
Haraldus ejus filius.
Sueno f: Haraldi....
Canutus Magnus....
Estrida soror Canuti..
Cunilda Henrici..
Sueno Estridæ filius.
Synpa filia Sueronis.
Canutus filius Sueronis
Ingerda ejus filia..
Cecilia soror.....
Ericus cognom: bonus
Nicolaus.....
Magnus fil: Nicolai...
Canutus Erici Bonif:
Valdimarus I°.....
Sueno Erici Emmu fil?
Canutus filius Valdem:

Elisa filia Hedelendi R: Angl:
Gyuspa filia Biornonis R. Suioniæ.
Synta uxorita vidua Erici R: Suion:
Imma f. Roberti Ducis Normaniæ.
Ricardi fratris Roberti Ducis Norman:
imperatoris Brunsvicensis uxor.
Guspa Jacobi R: Suion: filia.
Gopsalci Slavor Ducis uxor.
Espa filia Roberti Ducis Flandriæ.
Fleonis Suconiæ Satrapæ uxor.
Erici Gubernatoris Gothorū uxor.
Dorilda neptis regis Gothorū Trugotti
Margareta f: Ingonis ianioris R. Sue:
N: filia Pochis Ducis Poloniæ
Ingebergis neptis Margaretæ filia
Ingonis Regis Suioniæ.
Sophia soror Canuti filij Magni Regis.
N: filia Conradi Ducis Saxoniæ.
Gerbruda f: Henrici Leonis Ducis
Saxoniæ & Bavariæ.

Valdemarus II. .....

Rigissa Valdemari filia.
Hellena Comiti R.is soror
Valdemarus III. Valdemari
secundi filius. .....
Ericus filius Valdm: secundi
Abel dux Slesicensis filius
Vald: secundi..
Christophorus Vald: II. fil:
Mettilda fil: Christophi
Ericus 6. Christophori f:
Sophia Erici R: filia:
Agnes Conjunx Erici Regis
Ericus 7. .....
Margareta f: Erici
Christophorus Erici 7. frat.
Margareta ejus filia...
Valdemarus IV. .....
Ericus Pomeranus ....
Christophorus Bavar.

Margareta seu Daugmara filia
Johannis Regis Bohemiæ.
Berengaria f: Ferrandi f: Ferdinandi
forte? i Comitis Portugalliæ.
Erici Regis Sueonia uxor.
Wilhelmi Henrici Regis filij uxor.
Helionora f: Regis Castiliæ.
Gysa fil: ducis Saxoniæ.
Mattilda fil: Adolphi Com: Holsatiæ.
Margareta Zamb[illegible] ducis Pomeraniæ f:
Alberti Marchionis Brandeburgensis
Agneta Ottonis Marchionis Brandeburgensis filia
A. 1. filij V.
Valdimari R: Sueonia uxor.
Joannis Vagriæ comitis uxor.
Ingeburga f: Magni Reg: Sueon:
Birgeri Magni R: Sueon: filij uxor.
Eufemia fil: Gerhardi Comit: Holsat:
Ludovici Marchionis, Ludovici imperatoris Vx:
Helviga Erici ducis Holsatiæ filia.
Philippa fil: Reg: Angliæ.
Dorothea fil: Marchionis Brandeburgensis.

~~secundum Saxonem Grammaticum.~~

Carnifex & Gratior Petrus
ina habitat
mpler
ert panem
ptunus piscis
cius unum
cito, annum habit
tuna omnibus ad sit
lli inuisam
ero
llegor Astrea
lumneia Rhetoricam.
ato Grammaticam
so suos sojus
talia Comedias
lponere tragedias
uteroe tibias
Perspicare Psalterium
ram Astrologiam
laicors
tifici
ani
ns
adas,
ernus

Series Regum S: ex
Regno Daniæ

Jumbler
Cathar
rhoed 2
gram 2
gúttorm 2
Knúg dag 2
Fading
froto
Haldan
Roe
Frlgr
Roef krake
Hiorbúr
Gotth
Dan 2
odin
Rorich
Higlak
Hermund 2
Ktúffr —
Dan
Fugler
frotho
Dan
Fridleif
frodr fridgodr
Fradur
Fridleif
froto
Jugvelus
olaf
Faraed 2

froto
Haldan
Jugvin
Hrygvald 2
Higgar 2
Hyvaed 2
Haldanus
Faraed Hildrtan
Kingur
ole
Omund 2
Hjvard
Búble
Jarmericus
Broder
Hjvaedus
nio
Dicorn
Faraed 2
gorm
Sigfrid 2
gotricus
Knuting
olaus
Hjvard 2
Ragnar Lodb:
Faraed 2
Hjvard —
Erich I
Erich II.

Hjvardr
Cognechnút
Hein
froto
gorm 2
Faraed
gorm 2
Faraed blátan
Hein
Knút
Hardi Knút
Hein
Faraed 2
Knút
olaf Hunger
Eric Kúr god
Nicolas
Erich 2 Emund —
Erich Lamb
Hein
Knút
Valdimar
Knút
Valdimar
Eric Kúr
abel
Christo phor.
Eric Kúr
Erichr Menved
Christo phorus

valdemar
Margret.
Erichr
Christophor
Christian
Johannes
Christian tijo
Fridrich —
Christianus
Fridrich
Christian 4
Fridrich.

Summa

Christiernus I.		Eadem relicta Christophori Regis
Joannes I.		Christina f: ducis Saxon: Ernesti Electoris.
Christiernus II.		elizabeta soror Caroli V imperatoris.
Fridericus I.	1	Anna soror Joachimi Elect. Marchio:
	2.	Sophia fil: ducis Pomeraniæ.
Christiernus III.		Dorothea filia Magni Antiqui Saxoniæ ducis.
Fridericus II.		
Christiernus IIII.		
Fridericus III.		Sophia Amalia

1 Vacat.

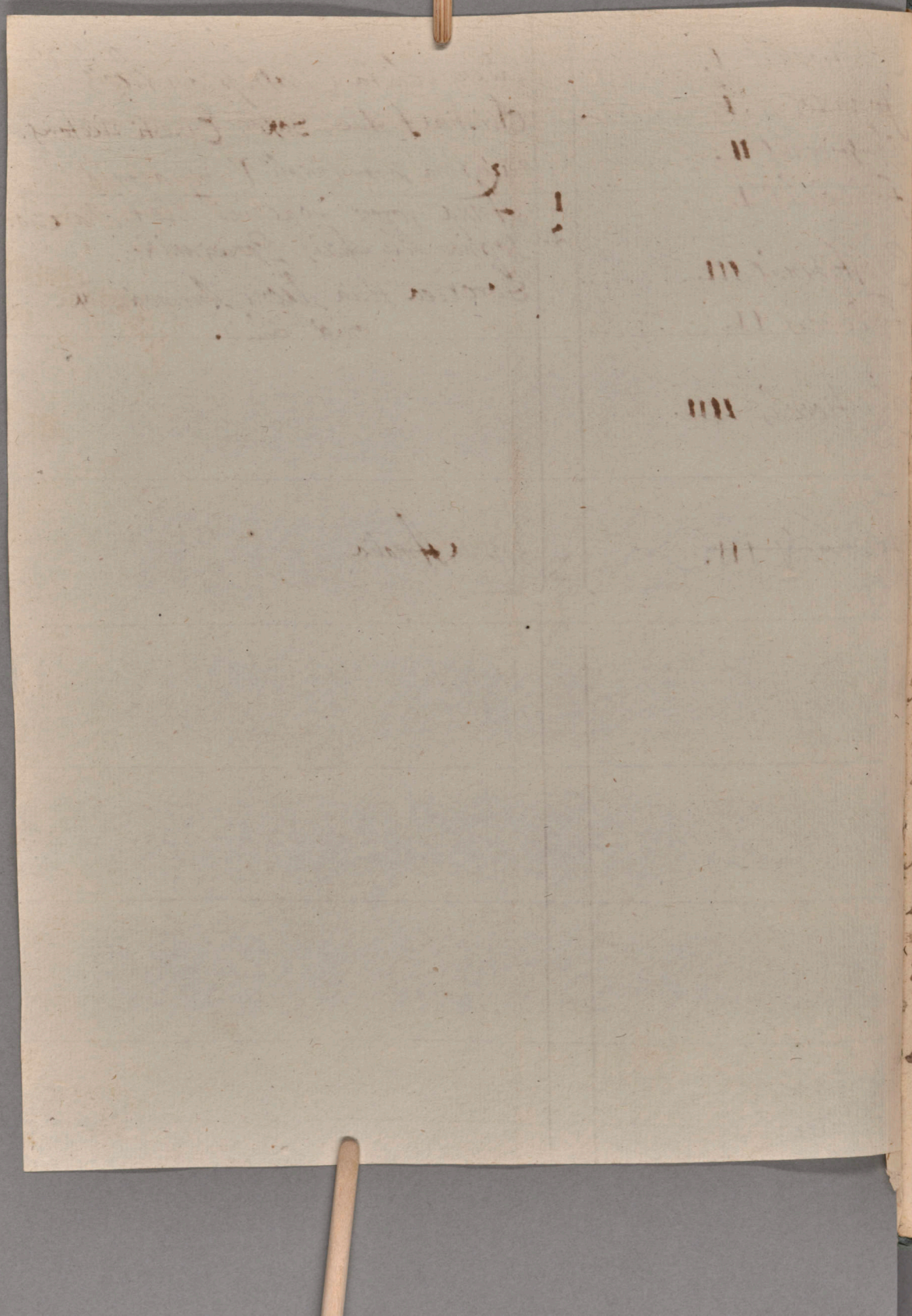

Ludovicus V. 1313. al. 1315. Bavar, huic aliqui interregnum, alij, Fridericus Austriacus 1314.
Carolus IV. 1347 al. 1348. cum Guntherο Bohemus.
Wenceslaus. 1376. al. 1378. Bohemus.
Ruzertus. 1400. al. 1401. Palatinus.
Sigismundus 1410. al. 1411. Bohem.
Albertus II. 1438. al. 1439. Austriac.
Fridericus III. 1439. al. 1440. Austriac.
Maximilianus I. 1493 Austriacus.
Carolus Quint. 1520. al. 1519. Austriacus.
Ferdinandus 1558. Austriacus.
Maximilianus II. 1564. Austriacus.
Rudolphus II. 1576. Austriacus.
Matthias II. 1612. Austriacus.
Ferdinandus II. 1619. Austriacus.
Ferdinandus III. 1636. Austriacus.
Leopoldus Ignatius 1658. Austriacus.

Antiquitatem tuetur aetas spectat plures

Series Regum Romanorum ex Dionysio Halicarnasseo.

lib. 1. fol: 94.

Si igitur ccxluu Annos numeres, quos ipsi reges regnarunt, & olympiadas lxxi omnino necesse est, Romulum primum Romanorum regem, primo septimae olympiadis Anno regnum auspicatum esse archonte Athenis Charopo, primo principatus decennis Anno. Haec illr. vide & ipsum lib: 1. fol: 89. varias frontias de Roma ferentem: varios q; tristantem Authores.

Romulus Urbis conditor, triginta & septem annos tribuisse dicit: at post Romuli mortem Romae integrum Annum interregnum fuisse fertur. deinde Numa Pompilius populi suffragijs rex creatus, quadraginta tres annos regnasse dicit.

Tullus vero Hostilius post Numam, 32 Annos Regnavevat. deinde Ancus Marcius, q post eum regnavit 24

Post Marcium, Lucius Tarquinius, Cognomento Priscus 38:

Et Servius Tullius, qui ei successit, 44.

L: Tarquinius homo tyrannicus, q propter suis contemptionem populus vrbi vocatus. Servio sublato ad Annum usq; 25 regnasse dicit.

Qui maximus erat
Haec ut orbi probarentur

Rex

Captivus esse debuit, priusq[ue] rex esse desinerat
Et Rex prius desinere quam esse
Ut qui natus rex fuit, tanq[ue] factus perire.

Fortuna

Magna vastitatis
Conspicuit Splendoris
Immoti roboris
(ut adparebat)

Colossum.

Concussit valide
Emovit repente
Dejecit horrende

Sceptra et purpuram insanientis plebis furori
temeranda subjecit

Sereno illo ac pleno majestatis ambitu exclusum
Arcta custodia inclusit
E Solio Regem deduxit in carcerem
Ex carcere in ferale theatrum

Ubi aúlæum vitæ sústúlit plúsq; gigantea aúdacia

ANGLIA

Príus venerationem Regis exúit quam majestatem
Et majestatem áfferre volúit príus quam vitam
Quia cùm hanc eriperet, illa manere non áúderet
Príusquam conúlcaret. conúlcavit.
Illam dùm eripúit, non potúit et hanc non eripúisse
Quapropter tribúnal iniquitatis erexit
In quo
Præsideret furor
Assideret impietas
Causam diceret imprúdentia
Sententiam ferret immanitas
Súb quo.
Vapúlaret innocentia.
Præiúdicio iúgúlaretúr clementia
Damnaretur Majestas.
Hinc.

Non bene corona Capiti, non caput corpori adhæsit.
Ultrúmq; licentia túnicatæ popelli dedúxit.

Hæc prob dirùm nefas!
Quod merito Orbis áudiat et abominetúr
Reges metúant et pœnitùm eant,
Præsens Seculùm detestetúr et iúdicet
Futurùm testetúr et damnet.
Anno XLIX Supra Sex et Vena Secúla
Æræ christianæ
Profana in Sacrùm capút conspiratione
vúlgi militúmq Seditione
Turbidis quorúndam optimatúm consilijs
Atroci denig regiæ domús clade
Nec alia re magis memorabili
Et ipsis qui patravere pudendo,
Die nona mensis eig quo apúd impexam antiquitatem
Omnia Februabantúr.
ANGLIÆ
Omnibús úndig, inexpiabilem infaniam súbijt,
Dúm Regiúm inviolabile caput
Immane!
Intento Christiano Orbe
Inspectante universo populo
Teste múndi oúlo Sole,

Nullo nisi bono quoruj tacite ingemiscente,
Publica malitia aperte tripudiante
Sceleratissimo quoruj ministrante
Infesti pegnine detruncari
Dolendum!
Ipsa siciij oculij adspexit.
Et cum Rex pretiosum sanguinem effunderet,
Ipsa lacrymaj non effudit.
Et cum venerandum illud caput corpore avulsum
Terram quateret
Orbem concuteret
Ipsa caput non commovit
Ita tandem Rex ille qui vitijs non potuit
Sceleribus oppressus est.
Discede iam Hospes et dole flagitia tantum robur cepisse
Ut majestas amplius non tuta sit.

sunt inter animas hominū differentiā q̄dam, q̄da modo specialis, s: sic loquūnt Platonici: s sicut in stellis, q̄ videntur apparētū conspicilos;: differūnt, inter se ūnā animā, ūnā pijorē a pono Perseo, sicut pijorē a pyro. sunt q̄. retrorsūm ati sin gulis a natura progressus Ficin. ad Plot: p 469.

Anno 1638. die 10 Augusti cecinit vaticinium Gs.

Trans Marr, vicinos vrgans vv— celer armis
Claudibus immensam celebris prevertet opūm vim.
Omnia vincendo, sī se ipsum vincere nesciet:
quid fiet tandem? Post ōia, Negvop̄ Dort.
— Si ipsum se —
Si ipsum dum vincere nesciet,
omnia perdendo, se ipsum q̄ perdere pergat.

Gs

Mundus

Intelligib. Sensibil.

Mens. imago.

Mens— Ratio— imaginans.

☿ intellectus. Medius ☾ sensibilis.

Sonus s: sund: s: ignis excitati est propter, ubi ignis ibi sonus, ubi pugna ibi sonus.

Capra dicitur Blocksberg, tacrifere tijsra. tijsa actiu. facere tacere, extinguere. tijst. extinctus. hujus verbi Ratio dupler accipitur, positiva semper & privativa. tijsa mihi excitare, instigare, sic visitat.

stät divitem aut philosophum vivere oportet GS.
Paúptas ingenia nacta est, optima est philosophiæ
Magistra GS. Penia, inquit, ingenio obstetricante pe-
perit philosophiam. Omnia quæ habere apertat philo-
phum mihi deus dedit, ingenium, otium, paúptatem.
sapientiæ præsagia paúptas.
Bona Mentis Soror Paupertas. Pater, Amor ingenij,
Mater, Intelligentia. Nútrix Diligentia.
Oei. sapientem exinanitæ ~~sententiis~~ sergone prædare, qd turpiæ.

Ds Bößesten ist keiner Haupt Sünder, dem es
gröschst mitt den Beine: keiner täglicher, dem es
gröschst meistentheils bey nacht: keiner Todtlicher,
dem es von lebendigen gröschst.
Pharao es böss, gotts Feder es ō gröschstes.
. . . . Sünder, es tätzens nicht die Pfaffen
. . . . Unrecht, die Juristen stündens nicht treiben,
. . . . Ungesund die Medici liessens bleiben
Pfaffen Hasse, die Mägd heis Pfündens ō leiden
Pharao es ein Aerste, die Herren Pfündens meiden.

Salomons predikarrbuch: c.3. v.16. N3.
ultima verba cap: 10 lib. Esthes: sibi appli-
cari semp studuit.
Homer: in Odd:
Οὐδέ τε κακὴ θεὸς ἀγαθὸς
vale, ~~dass~~ ehr nemch salve.
Phallis & Calle Sidr diodor sic.
lib. 1. c. 12.

unus ydg n. intra cutem suam, sum possidet d
dñi rt Saturnus. Homo, quam primu a se
profligat vitiorum, hg tatu tradit, aut ira, aut
amori, aut temeritati, aut rebriatati, proteruy a na-
to Saturno: f. gin ippius sub stantia earum latet. f. in
radix, d ad predictaru sui ippius impulit.
Ubi n rt nemo sana in corpore sano, ibi ergo rt oru
inferi. Spiritu mali Micro cosmi d Macro
cosmi facile p consensu unius, sunt unius
mentis, d ex uno putro maligne matrice fla
bunt. Mater rst matrix, pater rst ignis, nullo
legitimo gingio copulati, harmonia consiliatrice
exclusa, semine riaculo temerario, monstroso, mi-
nimeq ex spiritu in natura, stabili, rta spiri
tu ~~[illegible]~~ hoc, d mente conditrice in suis in cubatr
cipio aquis infusa. Noxia mole viua d ab-
ortus sunt, male luxuriantis matricis, matris
sue spiritus noxij, maligni. ~ infra
Matrix prima, vel prima vrlicta inanitas Nox dr. he.
humida incorporeum frigidum, torpens, horrens, silens,
tenebrosa, d ipsa tenebra Maatis, quas vocat p hijp
bolen 33 palpabiles.

At vero st prima bona, st 2da, sunt tertia:
cunctas circa regem universi: ipsius vrx
bonor omnium causa rst, rt nullius grad ora:
dnus circa secunda 2da st, d tertia circa ter-
tium. Plat. p. 73. Marf. p. 64. p. 489.

Hæc ad tuam Maiestatem, Regia o sertissime, exc
so gradu gradu, cultu tui subitura gremitatem
qua petita, n metuit nre sophistaz inanes strophe
nre tetras frodo=philosophorum barbas, nre tarvatu
cogitationes cupidas, nre crudos fremi sectarios f
audis auditis, aut videndas, vel potius noiseande
ignorantiæ candidatorum vipas, aty iurgia n na
tura. Hæc n. se contenta tuam, Rex serenissime
salutis ambit, & expectat gratiam tui nominis, tu
rumq; temporum gloriam utrorumq; condecoratura
Homo coelum in se comprehendit, cum dijs gaudet: infernu
claudit, habitaculo inferorum, domicilio Dæmonum maligno
vel rectius: Coelo comprehendit; infernu comprehendit
coelu mens rst. corpus infernus, in quo omne malum
ipsum orcus rst, demus Tartarus. Hic Phlegeton
Acheron, frigus, tenebræ stygis rst. Hic tricorpus latrat
Cerberus, gula, ventris, opum cupiditas insatiabilis.
Hic Dæmones furiæ Morbi Mortes habitant. Hæc mon
strorum, cognoscere nis te ipsum, nre te quærere extra

De duobus Principijs Boni & mali.
unde Vass: idol: lib. 1. c. 5 de Spi ritib. c. 8. vid.

Angelas, quos vocant Ethnici Dæmona, Bonas & malas sub uno genere collocant tam Christiani quam illi, Ethnici. quos dam v. Bonas quosdam malas Vos: lib. 1 p 40. diverso respectu. Nostri historiam Luciferi prævaricatis fundamentum habent. unde ortam nisi ab uno Apostolo nostro, ab Ecclesia tn., aut receptam, aut tacite approbatam: Ethnici v. ex loci & naturæ conditione, ubi, & ex qua gignerentur s. gnitos n. & materialos existimant: bonos magis minusq aut vero malos factos credunt. Ego autem vas genera diversas, & substantiâ oppositissimas esse autumo. Bonos nimirum, a Deo, ad sui imaginem, creatos ex luce immateriali & Mente: idcoq bonos, sapientes, virtute patentes esse; Malos vero, minime a Deo creatos; sed monstra, & spiritus ex materialos, ignis vivificatos, mente destitutos. idcoq ex idolo materiis, materia, malos; patris, ignis sul. vehementes; & ex privatione mentis, fatuos, stolidos, ignorantes, immortales, malos. Ex Illâ quorundo generari possunt, absq principio creationis. unde Mortora, quæ ex halitâ aquæ sulphureo, solisq ardore vi insiti ignis sulphurei elevata ~~vivificant~~ vivificant & natum acquirunt proprium sed momentaneum,

propter defectum harmonia, absq; cujus intercessu nihil, nec formari, nec formatum diu exsistere, aut durare potest. Et ut quid frustra quodammodo significem, Metrora harmonicè composita, ita ut ignis ex malo, & amico in malum patet in vicissitudinem destructorem sui subinde, & fixus iidem in harmonia, id est foveat, & aliquam participationem mutuam, seu anima universi putarunt ipsos Harmonias malas esse. Sed nec eidem. quanta in re utrumvis, sed brutalis nec regularis, aut naturæ indolem exsortatus verbosissimus, & instantaneus mutus, & nec circularis, nec Cyclicus, vel parabolicus, vel vector semper fuerim, aut directum tradit. Nec qui fecit simpliciter, aut uno modo fecit, iam penetrat & effundit, iam afflat, aut brutus vadit & lambit, iam vector iam in modum cochleæ turbinis, malum navis ad arborem, detorquat, & festucatim dejicit. quid putas? si ignis ille qui ipsi & distemperiem iam sanctus est hostis, & propriis subinde vicissitudinem, si ignis ille, tui naturæ mundi, & harmoniæ, naturæ sui contemperatus, vitam, & vigorem durabilem communicare potest, seu an putas hæc ipsum Metrorum, sed non, in

N3.

magnus & patentes, tradrum q malus, & irrevocationem optimarum Daemonum. Fulminis fabricator inclamus est, ignis sileret. Fulminis fabricator ipse ministros suos, Steropen, Brontem, Cyclopas. Ita ipsi suis dum ferrum in adrum officina procusi, ex radrum profecti.

Est quidam mundus umbratilis, nobis invisibilis & incognitus, cujus, hi Maligni spiritus nati in intimis terrae visceribus, & cavis desertis, sunt indigetes & incolae. Hi apud nos stolli vocant, & eundem habitare in cretis montium cavernis, gigner & parere liberos, familiam alere, pecora pascere, & omnia quae apud nos vrabiter; apud illos umbratiliter agi. Non pastor dii esse aliquid; nec non esse, nec Jovem fulminare. Ore tu. eandem ad opprimendi ij, qui in illorum contubernia rapti: quorum nullo expiato? male mulctati, & plerumque mente orbati, in lucem rejiciuntur.

De spiritu matrice, malo fil. & iteratione ali Plato in timaeo.

Notandum: multas voces in duplici notione, positiva & privativa. quales τύπος, δύνη, τρυφή. à Rx trahere, ducere, trahere & à Rx pa pere. dojen, tija, tina, tiras, hebescere, macrescere.

Mentis dona { goddita, qualitas, quantitas, bonitas } spiritus, indoles, proprietas.

Mentis dona sunt { pulchritudo, bonus, pulcher.

Mentis rest terminare & distinguere p qualitates, aversa rt dare ipsas qualitates: ut rr verbum, calida frigidum, rstr bonum, longum, similem, equalem, imo, potes matriam, & mstrum, quem dat ignis, ova, quippe q forma sit confert nunc formatrix, at calida rr & verbum dat ignis! omnino p temperaturam, & artificio mentis, matriam variam mistentis & disponentis in generatione, sit hoc p variorum seminalium. differentia qpiam facit qualitatem. Plat. p. 634. habitudo. status rst in verbis activis, ubi nullus & motus. alicujus motus. quies a. r in verbis temporalibus. quies r privatio. p. 642. motus rst actus efficax, auferens aliqd, aty affirmans.

Forma { forma mentis. } idem p. 49.

Hebraice. Camillus ⁊ famulus, utrumq unius stirpis ex ☩ ל ד, ☩a, facere, habere, ☩ba, habitare, ☩ūs, ☩ūs, ☩am, ☩ūm, ☩ūr, ☩ūr, ☩ūr

Senarius multis de causis numerus perfectus habetur, & nuncupatur vulgo
pis, & primus nata est ra, quod componat ex omnibus suis partibus, cum
ultimibus; qua sunt: 1.2.3. quarum aggregatum est 6. at in mundo intelle-
ctuali, ubi substantiae est senarius numerus dicit perfectionis, quia
ro gradu absolvit omnem opus perfectum. ipsius universi fabricia, sex
dierbus mystice intelligendum, absolutae est. Vidimus quousq in ~~mundi~~
constitutione Mundi Architypi progressus sit primarius. qui dimensionis
& figura ipsorum addidit regularitatem, ordinem, proportionem, symmetriam,
& harmoniam, Ex iis iam consultat senarius pulchritudinis, decoris, & or-
natus omnisq. Ex quo a ~~Plat~~ Pythagoricis condigne appellatus fuit
Veneris. Senarius igith pulchritudinis, & perfectionis unitas est, omnes
essentiae partes complectens.

Sex gradus influxus Divini.

Ex bono
in
1. Ideas 1
2. Mentem . . . . . 2.
3. Animam . . . . . 3.
4. Rationes . . . . . 4.
5. Imagines sup. } . . . . . 5.
6. Imagines seq. }
7. Virtutes vitales. h. e. naam. 6.

~~Sonus vita est. Silentium mortis.~~
~~Silentium mortis.~~

Sonus vita est argumentum.
Silentium mortis. vide su-
pra in sonus s. Eccl. 43.

Job. 13. v. 18. Dt. 7. v. 20. Herm. 7.
Stat dicit Ind exercitatum.

Idea Platonica, a videndo sunt dicta, quoniam qui
aliqd & actuq. ideam inspicit, ad quam suum
actionem aptat. ut pictori, & ex exemplari ali-
quid pingit. hoc exemplar est idea. vide post
Suar. Epist. 59. Scotinus. syst. de sum. trin. cap.
damnatus. sub finem. Spirg.

Aquam Isidorus 13 orig 12. scribit corpori
elementi inesse, ut q exhaustum portet, tur-
ram faciendi, aerem incorporet, vapores
nutriri, fruges arborum, & pecudes. ra-
pote cuiq animanti tribuere. Idem scrib.
Stagirita. lib. 5. de gener. ad literam. Hinc
Thales dicebat, aquam esse a qua nata sunt
omnia. Lactant. 1. inst. 6. & Fulgentius,
1. mitrorolog. refert Neptunum, dum ma-
ris cum tridente pingi, ut intelligamus
aquam coelo, aeri, terrae, rubibus & terrae
nixtam esse. Et Tertull. lib. de baptismo a-
quam commendat ut antiquam substantiam,
& divi fontes, civ oraculum: quin aquis pri-
mum praeceptum fuisse refert, ut animas pro-
ferrent. vid. mundi ibid. de aqua lustrali.
& Gen. cap 3 nat. q. 3. c. 19. Greg. Pothos.
ad l. 4 ff. de rivis. adi Gs & Nb.

ἥλιος. Ionice, ἠέλιος. Cretis αὐέλιος. sol. alias ἀέλιος
ἀϝέλιος. Salmas. Exerc. 94. hic patrem putat Etymon ab ἄημι, ἄνω,
furo. f. ἀϝρέλιος. Ögler, f. Haul. sol. saul. aculus. G. Säel, cl

Hetigerius sau significat dominus, idem quod Polonis Pan. Pani. do-
mina. Panna. virgo. vide primo verba simonis ubi vocib sau. dñs
In N.T. Vulphila, alias etiam pedors, & in Sprein Sole, vel Apa-
nr, usurpatur, a φαίος. lucidus splendidus. φαίνω. appar
under fenestra. fenster. φαναῖος Ζεὺς splendidus Jupiter, qu
& cognomen est Apollinis, teste Hesychio. φαίος vocatur sol
Orphic, & apud Orphicum Amor, quod ex Chao primus appa
ruit. Notis autem Odin Apollo fuit. idem Sol. f. sax.
Odin est Attis, Attin. Communes nobis diu cum Byzantinis
ut testatur, si meminisse, Atti prestitur in Chronico suo parvo.
Nihil tam altum natura constituit, quo virtus niti non possit
Curtius lib. 7. Arrian. lib 8.
Ἀνὴρ σοφὸς ὁ ἑαυτῷ σοφός. i. sapiens
qui sibi ipsi non sapit. Curt. Arrian. lib 4. Plut. in Alexandr.
Regis in arbitrio ne sese accommodat aula
Omnibus ingenijs, non habet ingenium.
In H. 4ta Regis Angliæ pag. 5. tab. de prægrino exsu-
vallis qui terras hijus possidens 600 solidis æstimandus &.

Virg: —— totamq; insusa per artus
Mens agitat molem ——
Igneus est illis vigor & cælestis origo
Seminibus ——

A. 1660 2ª Grös fiö

Crisis der christlichen Religion
Johan Ulrich Wallis.
Stadæ Succorum Anno Epocæ christianæ
M DC Lix.

fol. 8. De fabilitate crisis Dei:

Der Leib dunckler nacht der schwartzen Memnonsseul gang duft der schwartzen stein sirret.

fol. 13 Miracula ante extrem: iudicii

der geburt Mahdi, das ist: der regierer durch den stamm Mahomets, erbessert mit Jesu Christo über ein stimmen, und ihrer seiner tochter verheyrathen, auch zur selbigen zeit dreyzig jahr lang der glauben durch die gantze welt bleiben und durch das zeugnus Jesu christi solcher der Mahomether, sein erlöst.

fulio 15 de extremo iudic:

Darnach einer klagesache zugerichtet und einer jeden güter und sache vorher gewogen werden; welches

gute Arbeit nun über abgeben, die alte
den in das Paradeiss, denen Bäu-
ßer, in die Hölle gehen, alda gar
ihnen nicht abzugeben, oder für den
den praßerten, üppigen, gebrechlichen
und frauen Leute barbitte nicht
löset werden, indem der Leib dem
dem glauben stirbet, werden Leib
barbitte begraben sein,
und nimmels eben der Seelen, so
so verdiget werden.

Fol: 6. de ponte Sirath.

Der Brücken Sirath, welche dünner Leib
ein Haar, und schärffer den ein geschwert
sein wird, soll der die Fäller Christi glücklich
passiren werden. Lieber Valcker müssen Sorgen
hinüber gehen, welche über ein Platz, welche nicht
über den Wind, welche über ein Hagelfeld auf
welche über ein Hardtrabendes Pferd tot
welche so mit allen sünden beladen dass
gar mühsam und schwerlich, des werden

Ehe Ehe scheiden trage, übergehen.

fol: 42. N 3.

Wer dasselb sagt, dem sein das gericht nach der wahrheit, den nach der wahrheit, ihre Füeter die engel, so wisse Ehe ihre scheiden zu fürchten der | d grund.
gründen, zu gründen: sagende zu einem jeglichen scheiden: freude sey mit euch und gaudet dann freudig dirt.

fol: 45 B.

Die Almosen übergen der Geburten geschehen nach nicht ordnung vermögen; es wird nicht mit fleiß und sorgfalt, oder auf arist nicht gebütter dich gebachst. Thun gr sobald fleiß sammlungen über vistet, und an sonderen auf an richtigsten tage nach dem tod, oder auf bis den ausgang des jahrs ausgetheilet.

fol. 84. Ite orationi quæ fa-
cta in monte Straffat ad cra-
ter Latem Mecha.

Lasen den mit zerbrochen fingren Reine
steine oder Rüselinge Lust, Streiffen
gleichsamb nach den tempfel, ver-
flüchen ihn und Vertreiben als vber
nach ihrer einbildung den selben.
Et paulo post. Den andren und zu
ältesten tage bleiben sie im selbigen
thal, und streiffen, wie vorhin
obige steine von sich; rastlich drauch
mahl, fruhe vor den mahl, und
gresserst solches täglich.

fol. 35. Quare turca sü
mam carnem non edit.

Es fädern die Jungen christi ein mahl
den Juden christum gebetten, bei ihr zu
essen, hatt er den für einen
Leprhaftigen seit mit Moses in das
gesatz, und also der selbe mit
den seinigen Vöser verfahren

Abraham? Der Herr christus aber Later
stillgeschwiegen, Lust einer Sandschaft
last einer figur gemachet, selbe zuer re-
den gebothen, und gesagt: Ester
Lust im nahmen meines Vaters. Als-
bald erbarmt sich sein gnädiger Vater
mitleidig, Welches christus gefraget:
Wer bistu? Der alte Lutharthat: ich
bin Japhet Noah sohn; ob er den so
graus gestorben? Lutharthat meins
Landmans er wäre in dieser stunden
nicht so graus gestorben und zuer
Lust sprecht, das er abermeinet
dass er so plötzlich zum innigsten
grimme gebracht worden und dass
ihnen Lust abgehet.
Das Lust befiehlt christus seinen
jüngern zuerzehlen, wie es mit Noah
im Kasten gegangen gebethen. Japhet
erzehlet alles ordentlich, und lustet
Landmans: Als zumahls das gesicht oder
Kasten an dem orte da: Salve
Nonare: das secret war, dass so
vieles excrementis sinter lässig worden

Lac

Solis ortus
6. his verbis
veteres Deum
ore tres pro-
prias agnos-
it, ~~hisque~~
~~bis~~ con si-
stebat: dass
nis einiger gott
und in dem gott-
lichen wesen
nur eine einige
Person aber
mit genaden
oder gleichen
nicht gleich dass
persones sings.
Salleg.

Dessen schier des dass das geschicht
endlich gar finden machte, dass erbarm
mein Vatter Noah sich mit Gott be-
ratschlagte erbaw das Schiff zu thun?
Das Arch hatt Gott befohlen, dass
er eines rechtschaffen, nicht dem hei-
nesten zum ort des secrets stellen
solte, als dass gesetz, aufsteht
Lust, der übermessung des Elen-
den und Menschen nichts nur ein
grosser Kasten, welcher mit dem
wasser allen Rest von einander
geschlossen, damit ist dass schiff
vilder glich gangen. In dem Schiff
arbeit die Kasten ihre nasslacher Vall
Schlat Bedeutung, Hat sie gebraucht
und einer manns Lust der nasse gewor-
then. Welche man den Noah nennt
Sonst den sarges gemacht in dem
sie die Kasten aus rechter zubisse
und zubringen angefangen.
Als er hierüber Gott aber nach

wahre gezogen, ist ihm erfahren
worden, dass er den Leuten, nicht
ihren Knechten, für den Rath gelogen
hatte, dadurch der Leute erfüllet
worden und regieret auch der nasen
einer Katze gespeuchet, welche die
Mäuse stets verfolget, und ihr wie-
gend durchsichtigen zeit gelassen.

Wir sehen, zeugt Plutarch,
dass diese verschossen genug sind
darumb gott dass fliegen eines
so, ungeziefer und unfleiges thiere
zu nehmen verbeten.

Sal: 18. De Conversationi
bus in Coelis.

Die Kleider verderben nicht
verwechseln; Keiner verderbt seiner
Nachbarschaft thun, sondern alles durch
die gesetzmässige ausbessern; Kein
Pflaster, Kein Verbrechen nach empfindung
Keiner verderbt Leiden Pein;

zugetrauen schuldig, und die
Verweisung mit jungen Mägdlein
und Knaben, so mit Kindern falls=
chen und schwangeren Leüt=
ten, so lang es Lebendig, vorgenommen
sein. Patet hac de inferno omnia
in contrarium statuere volunt.

fol: 97.

Sie glauben auch das die todten
und Leiber begraben werden bis
auf den tag des jüngsten gerichts,
eine viertel stunde nach dem sie
begraben, werden sie von den todten
gehenden Engel, Nahmens Nechir
und Nemenchir, mit einem gros=
sen Kolben und krummen sachel
schrecklich angesehen werden, und
die verstorbene müssen viererley din=
ge fragen: 1. wer ist dein gott?
2. wer ist dein Prophet? 3. welches
ist dein glauben? und 4. welches

ist die zahnd? Auf diese frag
antworten die Jenige so den Mahom
bischen glauben bestendig erhalten haben
Ein respons: 2 Mein gatt ist der
[illegible] dise und mit respect
Man propfet ist Mahomet. 3. mein
glauben ISLAM, das ist: der Mah
Meligion eingetreffen glauben als ein
Festigmachung, und der 4. mein
zahnd ist CHRIST, das ist
der Christen zu Mecka.

fol: 184.

[illegible] ante diem pater los [illegible]
annos
Hispanice.

Hoy dia, quien para dezir
verdad,
Morio sin infirmidad.

De Papa Ulrichs Hattenius sic.

Ille fui longo successor in ordine Petri
More novo bellas vers agit ⁊ studio
Nam neq; pro populis erat, pacis rebus ullis
Quod faceret Petrus sacra. Sedem sacrat.
Verum bella movet, gerit arma ⁊ sanguine gaudet
Minimum Paulum, pretulit ille Petro
Paulus habet gladium sed non ferit; occidit ille,
At malus hic multis intulit exitium.
Sic vesanato sabales latro perdite Paulus
Hac Christum, hac sequeris conditione Petrum.

fol. 205.

Hic situs est Nero, saevus mors, vipera
Clero
Devius ⁊ vero, cuspis vepreta mero.

fol 294 Innocentij X Epitaphium.

Maximus. Pontifex. Decimus
= Innocentius.
Sanctitatis. Et. Amoris Memor
Subditos Ecclesiæ. Sanctæ. Cunctos.
apprehendit. Studiose. Custodiit. capitis Deo
placita.
Nascentium. Consilium. Criminis
Nullius. iura. violavit.
Alios. Odit. Cuncta. Videns. Oblectamenta
Iuvenes. tanta. Virtutum. vestigia.
Deprehendit. Scelestos. Coniugia.
Quærebat. Populos. Plausus.
Tantes.

Nunq. meruit. sanctorum. a. certe.
sanctificum.

Se ponendus.

Grd.

Extollendus. laudibus. immensis.
Non. turpissimo. carminum. scriptis.
Deprimendus. rstr. videtur.
Deo. Judicas. ad. odes. evocatus.

Haud.

Tartarei. Regni. incola. Horatius.

Miraris forsan mendacia mea lector
Sed si averso ad verbum ordine vetro=
Gradu legeris, veritatem eruis.

fol: 234. 1. Papa patre patria peperit pa
tum penes portam Petri Páli.

2. Papa pater patria peperit p
pissa púrelam.

3. Papa pater Roma a cúnctis
uelt sanctis haberi.
SANCTVM non possum dicere die
PATREM.

4. Papa pater fúerat Roma han
quam cunis mago;
MATREM nunc possum dicere nolo
PATREM.

5. Matrem gretabat ítero, sed cap
te patrem.
Mirabis? Roma talia monstra tulit

majúsculis.

Iohannes Iouianus Pontanus auctor.

Lycte iacet tandem, deflent tua busta Gratiæ,
Iocus, Venus, alea, vina, venus.

Iacobus Pontanus auctor.

Hoc iacet in tumulo Lucretia nomine sed re
Ferrariæ Alexandri filia, nupta, nurus.

Iacobi Pontani epigramma.

Pontificis Pauli tres ne Roma vegras
Filia, quam genuit, sat decet esse meam.
Sanctum non possum, patrem te dicere possum,
Quem vero gratum Paule Secunde tuam.

Sannazarius

— — venalia nobis
Templa, sacerdotes, altaria sacra, coronæ,
Ignis, thura, preces, cælum venale deus.

2. Reg. 10. Trimpar. Jeroboam Jonas peccatore ephit, vrath ictre majores d minores perplexitas primus.

das ist

Die Kirchen, prieſter und altar
das Heiligthumb, Chriſtenheit, gebet, ia gar
der Himel, gott und gantze welt
dem Babſt zu Rom ſeind feil alles gelt

Si bene interpretaris, lector amice,
alijs male.
Si male, & mihi & alijs bene.

Kakawre du ſchalcksarts lungerſucht
das man dir das maul trucken.
Wo du hin kombſt, muß man da nicht
die kuſt thun den buchſtaben trucken.

Liebder ruh und ſchiggi dirin
da Papam hatten allen
Ecbar byggia vr rhuid buir
rij arit nagt vn ſallum.
Dein ſo nit mun dekar ſan
all fry bratig Kirda
a ry chan vn aldorri ſan
apthur Hill a dreda
vn

vni Dd grinz Jallum gd
i Stad Hraus Jan ſan gd.
tanzeichnus vidum.

Notata ex Annalibus Islandiæ A. 1665. in Bibl. Isaaci Pet. per me J. Ihreum.

Ao despositionis annis
A. 1350 in Norvegia dicuntur ordinati Sacerdotes annorum parum idoneos, qui modo Scholæ jugo aptari vix habiles fuit, verum patius plagiarius & fraudi facere æstimari dignus visus, nec sacerdotij in illis titulo insignitus non reputatur. in verb. propolug.

Eyrum snorrason tekk log a Isl. 1353.

Ao 1363. fore Sr Eyiulf Hiarl. i Randstad, Sudr Gulathin. og sattu Drunst son Sr Eyrikr af Magdiborg, og slutti sam til Stadz Solina, en xv sid Sr Eyrikr, sijr nesdu i stad forrad i stadi, og landz son in med 1600 manna og si Dan gafu Sudringiar Jonj, Lidlin og Lapardar Alg nfl.

Magnus Rex Norv: ab hoc Alberto captivatus & Stolgniæ incarceratus. Colligit ex his Annalibus Regnum Suionum auctoritatem Alberti, fuisse Regis Norvagiæ. & ea spectare videtur deditio civitatis, cujus mentio fit supra: Stolmiam ego intelligo: quæ Germanicis deditionem illata, a Rege Magno alienata sit.

1390. A. Sorpin Malis Sparri i Sialtlandi og 6 m med Sonj. Hinc patet nomen Sparrorum antiquitatem etiam nobis propinare.

Valvas Andreas in Topographia Belgiæ fol. 1. ait Belgas Sua Balgen significare ergrefferre et exaudisse, sive conferre manus & confligere, testatus Hadr. Junj. Hiperr: lib. 13. orig. cap. 4 Belgis civitas est Gallia, a qua Belgica provincia dicta est. Valv: Aud: fol. 2. vocat Sua Belgium in territorio Atrebatensi, ubi tunc Basilica canonicorum S. Amigij fuerit, a quo tota regio, & Belgicam vocamus, nomen sumpserit. Hæc in Chronico Camaracensi, à Baldrico Gerardi scripto extant, affirmante eodem Valv: Aud: folio citato. quem dicunt in isto territorio se domum Belgas &c. Ignorare ait. ego vero Sua nisi magnum existisse puto. vide

Bala-gardz fol

Af Olve Hafnia in Mari.

Oding naer lockar lidi
liist medur granit list
Alla i Odins sallu
Jrnbodna list og gimsteir.

Nockt list a stangum strikti
Skritin lausn altid strik
Skiegrar a bording brera
Barnar suitunga arar.

Vad sar er ringir godri
Dis freiar skritist kiast
Arflagurr tuicklings tegar
Lidr suad er kasti bersu

Nar sallast prudra prela
pikum sad Walla likar
Sigrast med indi astar
Dij sar og marg meijar.

Rom f' Rafsbis vlisa
Rolla vg slidr adpreisa
sand mina sui augliisa
sunr vg og bruisa.

Bird sofnar dijrsti dada
Dvergs af sofnumeig
Svara vad med qvin
Da sig sit kuna stijn

Nadarni Rosin randar
Ranfolar silin spann
Jatar: og sudu sacti
sig vid Jrnar vilisud

Vilds sina dijrstur dada
Dreifir sualg bisti skrisi
Nioti sui allvalr iter
Orms grand sliu lundar.

Jafnvedi tuinna tradu
tachi sier brudr macka
Oko, an tuistur, tuerar,
Eckting, Wanst, ij sverdi.

sier
Dag lidr ur grundi
Nioti sijri sad brioti
lundu Rafn gotu Fridr
Yngv[illegible] mlungr. Backfold
Grafitnis ort nam girna
gud vigi sam tungi meijar
nioti mirr sud sa sverdir
Jrung ungs nauck. gudlaug.

Natus in Vlphila N.T. Gothica Styloq. lingua circa Ann. Christi 360 Conscriptum. nunc vero ibbq Bat: editum.

Matthäi desunt cap. 4. vss ad 5 v 15. Cap: 5. v. 45. Rasura
.i. dominus vox vetus & Anglo-sax. As. hæfr. i. lagurr Jt after
sunt planck, velim klüfkrt bräder, Hinc doctr rst partis
pro toto. vel Metonomia mar p matriarcho. vox orta
vndh vx Gr. vaipßos vrijßos. i. diuellere disfundere.
Hinc mercygit Goem antiquam in ll. nostris antiq. Fregom
tatem, malr sibi. Rasna-warg Cum sibi debrat Rasna-
warg, pro quo habent ll. Wisstrog. Gard-warg & ll. Jsland:
dominus warg i. incendiarius, fur, latro, ades incendio abo-
lens. Warg vet. lingua furem & latronem denotat.
Finnonice Warras, a verb. warasta i. furari. Hinc corrupta
rst lupus pro warg vocari, q ab vlf. dicit.
Wargus in ll. Salic. & Ripuar. vx pulsus in exilium vx
plicat, q. nomen rst supplicij, sin vrsina rst nomen
seuerus seu severati furis, qui corpus mortui rsfodit
& vx paliat. v. 15. Lukarna-stadhir s. luser-
stadr i. candelabrum. lukarn sept. lus. G. Lisht i. candelabrum. 1° à Gr. Licht. lux
la, vox facta vx lat. lucerna quod a Gr. λύχνος. & candela. 11. s. Lúska i
lukarna-stadhr laus lucernæ. v. 16. lusad claudere, rst n. lijsta pro-
abfrid. Liaht, Willeram. Liht. as. Liht. latrina, qua lux latrus
st sliovv. modrena liaf. G. Licht lat. lux cladit. a Plato comic
gr. λύχνος, under λύκος sol. Ulphil. hocvor- his verbis deserisch: stre-
su: Sua st lustgoi lusad izvar. idem Willeram phitr. stet. 1. scen. 1. v.
st lusstr iuxtam Croft sic lucrat lux vestra. 185. quo ambulas tu,
vocem vidimus varijs diatrisis communem: nu conclusa gravis.
sed under vertus. a graeco dicis. sed λύχνος, ubi tardo mans. qui ig-
lucernam propriè non significat nisi cerpream nem in latrina lamina
& turbinis fuscatam, qualis rst dilucidi clausum gravis. sic dant
& crepusculi turbinis scil. propiorem. olim latrinæ & vx cor-
trupus rst autr solis vxortum. ch. nu, & vx vesica, ut
& hodie, passim.

Jsl. Kamar, cavgali
á vesi, visst vel hi
vesi á vas.

Cur non á vesa exci
tare, dicere

lucerna-stadr lyxta
laterna, a lux lucere

Hallgyóa s. ebrith. apa à verba G. ebrar
ra opari. Chald. Worafft ie. verkirt, gr.
wyóeft. Wallr. kr-wrakti. specialiús
reft virka. Gr. Wúrkra s. tryrre aeú pú
grre [illegible] s. ierkia ieyr-
kia. opari apús urgrre. ierkr ieyrkr
wrrk, materia opi destinata. rx qua ali-
qd rlaberat; Gr. reft ἔργειν und ἔργον
apús à ῥέω ῥεῦμα s. errektiy instrú mer
túng à ἐρεείδια erkiey krlig frrk, ebr.
kung, actús, uis actiua. Hrbr: reft ἀρά
arág opari à tryrre, úndr naam
frackne. s. tryr tuiz à úndr kraura.

Jaúlgiana s. úyr-lógia s. rx talerre lán
daure à Ja. s. altús, Jaúg, lógs g. Jous, Jaus
s. Jo, Joo.

Sup. Und-wrrd. s. adverrsús. út andra wbrrk, aliarsú
alid-varsúng, Wrrd, wbrrk, wbrrks drúgd lat. ver
sús vrrsúng, a verta à vrrgd. geram. origo pri
ma rx Celtica.

Atta s. fadr Hatbrr, pater. Hrlbert. atta.
Vafcon. aytra. Cantabr. aita aydra. Hung. A
atija. Carinth attia. Dalmt. à Seruiano
otze. Croat. à Moskouit. ozhe. Bat. otia
Pol. ociec. vocem origine Graecam rr affirm
Scaliger ἄττα, quippe antiquissimis Thrfa-
bis, ipsis Homero usitatam. rrrn fallit
Scaliger: nrc mirum ora q̄ graecis usurpa-
tata vocabula, origine Graeca sunt mul-
ta cum Barbaris aeculis habérunt com
múnia, ab ijsdem adsita, multag a

communibus radicibus profecta. Attica vox rst
Celtica & in Sprein sere – Gothica. Rx rst
Unalitera, rags simplicissima & omnium prima H. unilitera
significans, rst, & habro, post modum aspirata
ha. AS. ah. rx a & ha nata sunt ava, hava,
Jofa, Jaba, ſ: rx quo latini: habere :/ & aga ſ: rx
quo Gr: ἔχειν :/ possidere :/ rx ah AS. aht :/
possessio. rx ava and Eudr. kodir ödr "ed.
possessio. Eudr directior and ig, possessionatus,
diers & otagr idem otfrido usurpatum :/
divitis. rx aga, ägd, rgi, possessio. rx kava
Jovar, rx aga agor :/ apry possessiones. Ex
ava iterum rst frequentativum aufka, kodir
öka à quo vindex nativus Gr. αὔξω &
ἀύξάνω. Hinc nam prop. Attel :/
generosus. ädel nobilis Attila, Attilphus.
& latin: augro: rx öka oker ager. & Hinc
Germ. Acker :/ foenus rx ava vt aga auksa,
vrca, ekysa Gr. ἄξεω, in preterito ὤκ. :/ crevit.
rx a tidem S. ala, in preterito ol :/ genuit,
item nutrivit. Hinc lat. alo, olesco, Eudr
olus, & olim ~~Colo~~. Ex ava akla & asla
figurare, parere, aegrere. Hinc Hebr. עֹל.
& עֻל. Asla barn :/ aga barn, figurare
& parere liberos. Ex kava Javandr :/ peregri-
nus. Jam aga in preterito habit attr :/ ha
duit, possedit, genuit, & hinc nomen attig
possessor. Jordr in AS. nostris composita
malg – ätta. alibi: malg – ägandr :/ causa
possessor. auter cui competit usufructus.
Jord att à possessor domus fundi.

Hinc quoq; rx altera natione atta. & gruetor, pater & aithú, mater gruitrix Ulfil. ex ufitata Matth. cap. 10. v. 35. & G. Dijdam gruer. Hinc druiz ätt gruús steria, pa sapia. únde ættling gruerasíj ættadrr mag drem ættbaring & nabibili gruerenatíj, v ættadrr, ætt, stor. & magnús gruere, ættr. & gruerationes. Jt. gruter i ellún attún, a púd omnes gruter, & hinc Gr. Ἔδρα grey únder Ἕδρυξ & ethnicús. rx quafactúm nomen Suidingiarú. Gr. Ἕδρ. & hux cruta alia. Hinc iam ad alia tra ínnr trumpús ist rust, verúm silentio pr triere nefas duco, in signum & hú a nemine observatúm &. quod sciam. & verb rem fornandi, vindeis alias antiqua glo nostra gruti. Illudr vobis Gothicis ca 21. scribit Dicenetum philosophum Got cum post alia numinum cultum, & sacerdotes institutisse, quibus nomen di vit Pilratorum: hoc hausit sine dubio rx relatione, vel scripto alicuo, quo tra ditum erat sacerdotes Gothorum omnes ri nomine Fadar. Jam Fadr nobis r talis pilrús antiquitus tútulus dicebatur, & fuit corotis formá mortali figurata; quo flammeus & pontifi ex uti solebant. & nisi mitrati & capite velato, sacra fac hinc tútulati dicti fuerunt. Hic ille ambi gui tutr vacij drcp rr flamineus & pontifex, qui pr tus. quippe ignorans Fadar idem rx divina tabebant tú quod attar. h r. patres, hoc n. sa Cerdo tulum. Judicium commune erat dignitatij nom

NB

sacerdotes n. ipsi antiquissimi temporibus
apud Gothos supremi erant judices, &
pronuntiata dr quo alibi. Hinc rx 11.
antiquis Frisiorum sufficit dicisse ju-
dicis supremi gradu assidentis attas
& adhuc in plur: Atta vocari. Atta
& Hatta idem ipsum significant & variati
ver gradicis a ta. Hic

Hinc apparuum inde aliquid monuisse
dr veteribus Jotta qua Gigas designat. Gigan-
tes certum est nomine dictos, non solum
corporis mole grandes, sed & generis &
corporibus opibus & honoribus eximios.
& inde attas seu Jättar & Gentrafyl
seu generosi nobiles ac insigni patres in-
digitates. Hinc natis terrae rarum
qui cognitrix, siue loca quaedam sepulchra-
lia antiqua saxis circumscripta vulgo
Jettagrafir vocata putant has sepul
turas ipsos gigantum cum non sint nisi
sepulturae loca certa alicui familiae
antiquitus consecrata, & hinc appellationum nacta sunt Jetta
seu Ettrgrafar h r. cognitrix gentilia
certarum fil. familiarum.

NB

Voces sunt symbola rerum, mentis conceptus literis signata linguæ ru-
ciata. Igitur recta ratio rerum, radix vocum. Sed res omnes distincte ex-
stitere, in suis speciebus, quæ referuntur ad sua genera, ut & hæc ad sua,
ad genus generalissimum, quod omnia in se comprehendit, & ex quo
eissem, omnia in suos quasi ramos emanant, & dissundunt. Ergo & voces
eodem modo distinctæ sunt, & eandem habent inter se relationem, mu-
tatæ ex uno genere, in diversas species prodeunt, & rursus iterum in
eunt usq; ad summum. ut igitur rerum ita vocum genera & distinctæ
sunt genera, atq; numero finita. Hinc fieri, ut voces speciales & ge-
nerales, atq; hæc ad unam solam, quæ omnes in se continet, vicis-
sim duci queant: quod ut fieri possit, scala rerum reperienda erit, ad
cujus exemplar scala vocum iuxta statui possit.

Veteres cum errarum Dei curationum in sacris præcipuam, arbitrarentur, ex
elementis, igni & aquæ præcipuam omnium animantium vitam. idcirco nuptiarum
& rerum interventu ignis & aquæ celebrari, ut tradit Scævola in l. pro-
pter ff. de don. int. vir. & ux. Lactantius lib. de orig. errorum 2. cap.
substantia ignis calor est, aquæ humor. Recte igitur Ovidius [illegible]
tremorem humorem humoremq; calorem. concipiunt: & ab his animæ eorum
duobus: Cum sit ignis aquæ pugnax, vapor humidus omnes res creat
& discors concordia fœtibus apta est. alterum enim quasi masculinum ele-
mentum est, alterum quasi femininum: alterum activum, alterum passibile. Ju-
a veteribus in ritu fuit, ut sacrificanto igni & aquæ nuptiarum fœdera
ra sanciant: quod fœtus animantium calorem & humorem corporum
atq; animorum & vitam, cum nemo dubitet omne animal ex anima & c
pore; materia corporis in humore est, anima in calore, quod ex aliis
tibus datis fiere: quod quasi humoris plenos, nisi opitrix calor foverit,
nec humor potest corporare, nec corpus animare. Exulibus quoq; ig
& aqua interdici solebat. Adhuc n. urebat mentes, ejus malos, tu. homi
supplicio capitis afficere. Interdixisse igitur usu rarum rerum, quibus vita
constat hominis, pœnæ habebat, ac si esset, quæ sententiam exerpa
Mortis mulctatus: idcirco ista duo elementa prima sunt habita, ut
nec ortus hominis, nec finis his vitam eripuisse possit constare
sta Lactantius. Stob. unde Pitheria Plut: in Problem. & Cen
sorinus lib. 8. c. 3. Forcatulus in l. pro. c. 14. Cuiac. observ.
11. c. 2. aqua ingit frigus, a qua incanescere. unde plura super
apud hoc signum ✠ unde etiam Gothof. ad l. 66. §1. d
vanationem int. vir. & ux.

Hr sad Helda i ry Kaupangi

Eirikr er fyrir sasi Kaupmanna,
grek sa ad aptann glatt var i tidi
Helbing utlendskrar ætlar til ad stodar

sa var annar utan Norry,
sparar ad Viti og spurdi sa, hvadan
sar af Grikklandi sa gior i sinni
Manteins Kyrdar z mikils vitandi.

Da kom ad sandy. sem stiri
fyrir a Island. Eirikr Jarlsmyrda
sad var Leyni sra dagsins
a prim dogi. sar sra Klerkdar
sguada minning sar drapsins.
Hakkti ur, briasti sorkr sar var
sagdi sig Kyndur sigri ans
tyndist Kuisir tafli Lausi
Kotra fraydist Kundstolariga

Aldurr sadi Odny sua
Madri marga ryngat sirda
sydist mannz en sualtin sinn
Eirr var i skotti mikl sauda-Kauti
skant ist gringir a Skida stadi
sar sa sadan Kogan Kinna
sadny gra stirna grin gunstis sia
tokum, nadir toldum Kald frodi
sigd ist Kra Lampi Klins a sunsdogi
dur nu Kringr til dagar skalki
og Kunsari sriast vid tiggiam

Kom sigri sion i sætum Klundi
adag sattist Eti vskingardi
sar sarg standa sichua Kinjarskin
Bad mi sotsritta og Krig a sangu

sol sig i Kuistum sugl allskida
sangi Kunnur a sunnar drigi
so Kar nirr allar ysser vadd adur
sau plaga Listtrick Cidy Kunna

sau z Kar sanngiur sua tilsiri
sem sa organ nður sliod sagi 44
singi sagtan tar sanns sandnidr
nður Kanst Kalis Kurdi pipa Kid.

sad Kar ad Leyni Lstarga dagsins
sialfar Gas nersku i saugdu Kaupstuni
grikkrg til sifri og gisti med Kan
Kvikar sar Lgydir Kegnes Kalla
tokum nöfn. undr spora.

sanngiurin siell sa sua i girdy sodska
ad sa sotta sem Ldt sko vi a dansi
og ry sialfur Kar Likarya
sigli nig ringla sufa sam Klundi

Wad mirr Kid sitt um sandur
sarg grund, grina, og gogn Klundana
Falt og Kadir, saga, dalstrpi
og skip nður Kelar Kud skuranij.

Varg i Kistri sum sifa ros
mogij marg Kunna z mikils Kundi
ad mrir Kundi Kid fall Kligi
Kegnes sacti og sinn til sardar

sirll mirri i sumi Kominamij
ad sad mundi, relorga Lais,
af sui sun var sua Undir Klodz
ad Kinna ry sathitt sig sar Lafdu
sinn var Kirkill af sinni skipi
gagn afinj gulli og godu Alfri
Kinnum Kadiy Kigladur Kida
sumrum sorkur og sumi Klundij.

Jaddurr i sringa Kila sætis
flirlladur gulli sirll til mikils
minni Kradin og mod um unjali
Klatti sa sunna sata dann Klodinj.

Kiod var i Kiuz Kunna mann Kunga
sem sa Klodi Klandist sua drifsia
Kduri Kofni and ur Kunnj.
solnda Kinc a sunna gunns Kinna

Skiunt vtar milli Rollurs Kuiks lagdr
Grundur og fatt Guds vtrl Kisi
grannur vlodrur, gangr Jardarur,
Oppsijn lungna alstorn Blonding.

Kuadi mig Fijrust Kuistinj ordum
ok Radi Luckn og allra vtlfreudar
Judi mer Kuggri Kand mins Kasdi
vrfundi mig sonsins Jns af Karing.

Kallti mitt Kiott sem Kisi giaddur
Klodi og af dauda stendur upp Kuisti
Da og vijsbur i Kesi Kuort vkyri.
godrar a Frijnar gegtid ad draumum

Kuy mig spurdi Fijr i vid Mali
Kuart mins Kuid Kuggr landz um stigu?
Da Kuad og i Kuim Kundi
Minte ad Kuinna sua micklu arla?

Suaradi og diarfur sem og minti
ad mig vas vonar vggi Kodianda,
Kitt um vangr vaxid gegnum Kaddi
og ad og vildi mijg naugd Kuinna.

Spurdi mig Kuisust langra tidenda
er og sagdr Kalt af vanKuum
Kradr og og sama Kuy nam ur briosa
Koppud i sannin vida i Kuij

Kar ad Jardlifnum sagdi Kuig Kolla:
Vtistu a morgun Jdur Kuig mysa?
Klerkar kan allre Kalla Kilgan dag
er Ka og Kuar sasalig Kalfkuidr.

Kar quad og rijs vid: sa sem Kuy stasti!
spurdi mig aptr ef og Kuikti
noeduru nasna mins nu i dauda Ku
Da Kuart Kirr vkyri ung Kan Kliri?

Kuadst og Kuel Kuikia Kuistinj Kuig,
Kuig Kringia mer Kuarfidst
Kann af Kuaut nutstri nu dal dauda
Kuina sautiandu Kuind Kuasadi.

En Kra Kuy mijsa ef og virtt nunst,
Kuesurdu Kuinna Kulga Kan Jardi!

Ka er um Kuildu Kadu Kaplijdir
Kuona giarnur a Kuinar dreigi?

Kuijstu Kuir Kuansa vopdu nior vasum,
Kuattu a Kolli sama dags Kobba
nu Kuar sar Kuonar i mijg Kuisk
nu tid Kaust, tolur Kalf Kann Kulasin

Kull Kann Kuid Kiggia gaggurr Kas Kuinar
tolur naer Kuadast Kuat sitr gloda.
Kuertu vid Kurdin, Kuitur Kad Kuska
Knittu a Kan Kjokiur og Knuta allir

Kra at Kua vid Kundar Kuilvagdi
ad mig Kijsti aptr ad Kuersa
Kuitring rijs Klonua nu Kar nrinu
Kustkuicks Katun dur Kin Kpaungu.

Kraust og i Kuertu Kstadar naus Kuorgi
Katur Kuick Kluttu Korny Kaud jfnur
Kuindi og Kuy Kuadur Kropadr Kutta:
Kuill Kol Kisdu og Kuilfadi Joni.

Ka og til Kaska i Kuinu Kporunu,
Klo Ka Kundur i Kof gu Kundi.
Migur rer i minni Kadur Kuistin
Koppottar Kinnar a Klirinu Kki.

Kutta mig dreijnd: Ka og Kabnadi
Kand og vtar Kkynia Kistanding Kund
Ka og a Kodda Kurin, alldijgnar
Kopd i Kuila Kkinu alfiperri.

Kattog Kunnar nior Kandi Kofsud:
Litt Kic Kust. grans ockar a milli.
Dunad Kallan Kstigd til dauda
Kuidu Kjokiur Kand Kof gu Kuigt Kuis

Kuo Kkuli Kaldast Kunn Ka ad Kilft
Kal Ko ad Kortun Kijgi nott dagur
Kutt, Kalt Kurfi, Kand ur Kof vtrdi,
Kfmundan Kiannir. Kaust Kiar ad Kuid

Anno 1665.

Letti ẽ þingill þiódar gotta
þrennr riett að nafni og Kristni
Engla Skyrir Guðum boria
Alrsaldr er af þigu Faldi
feðir Elg er er sem Jaðurs
Vndheims ẽ skiagrundar
þig vg bið af þ[illegible] þiggia
þú þ[illegible] Faldr við rietta trúna

Þann Fiellst a Sk[illegible] Jann
Jnaðið liða Vnns Straði
Didir Guma diasla trad
dada nøtu þiðchter fæti
og af Jolar ærgu Vngr
affar komst t' Kiðsins Straska
Þar stiast t' Jnnra Fæðar
Freldur rað far: nigriada.

Þkyrin Jolgi Eggia Frerra
Þinn Audar frakomandi
Felger fyst er Faði Falgar
Frænung inn mer Frið tíðin:
Finna Vngia Fæ gior Fangi
Fa Stiggver sk ingis Skuggi:
Fulin Jua: Fæðr Fuli
Faf min vsalld ẽ alld alda.

Jafnir. t. Cbs. 21. Augusti

K.

Fier vg Fig dð Færi
Frænung malz af vrunn
liod fa, lia fier niður
liost mæra minn briosti.
Þu Fis rætt mæra
rsni vitt at nefna,
Fá haut Faðmkin Eggia
Fis fir Esilir að sæ.

Miðl mé Jungr tæ Ki
Jia sk doma Fáa
Fæð nig mentu Fræðum
fillnig ~~mun~~ Juilli
Fin sk sagð Fiænar
Jrl i Hirðu vlfr
Figni mun[illegible] mæra
sk Frig Fuað Skal grera.

Taf fier Jungi gfi
liðr Frinn Fig Vida
nafn Fitt fier er nefna
minn Frúr og gumar.
Alt Fuað Audar Skilfr
Vndr er Skija grundu
Fingia Vætri Jungu
Gannast Hafiarna.

Finn Freka Fiji
Frið er allar Frinig
Kristi Volz af Vestri
biadi Vfrgsund biðr.
min Skal qtið mðnar
mal Skin Hirðir Fala
blað biðr Brin og qðar
liða Jonn Skildar Fræður.

Gud i Fæðstum Fæðu a
Fri[illegible] mer lið vigra
ord Fangr er gefr Skin:
q jafnt Finn nafn.

Þrig ær sialfær dróga
sonn sær sinna dóma:
Hilbrg af sinni og salu
Doma þeir sólst út roma.

Þrilagúr i ær Guði
Sand a þriggia Ludi
Giðinga lánugu lidi
Lærðom a vrill nærra
Frelginy, og sant amalgar
Sardiggi Varast Lijður:
tal Villúr, grand z galla
gud z vrið i sannan Frið
Frelsis Kúr og Kualrar
Kúngiorðr allu múnum.

Giðingar salna grædig
gadú so litt ad vrði,
Hlaupgú ofrsta sina
Hlisi frúm ord disar:
Strúgga úid, Starf a liggia
Stellir allr sneli,
Dosir san ostan Friðr
af manad Kúni Safa.

Strock sira ortz at orsku
Wallr Lura Kongis Kalda
Sand taska kastr kinda
Krúgga dom Sriar fram:
Hvass orgla Skipna Krúsdri
Dramú, Wallar framid
Gigr vallt fan gr at Fialla
Gridligan sini Gridúr.

Sidan doo sinna Sandúng
Sallaud: vrðúr Wallda,
Lagd rst i mald Logdrr
Lisk Sang ry Solt so rijskr.

Þrigú trad Wtsiz Lirga
Ltrsúr dvrif Lvi z sifar,
Þú kristi sanna Kristna
sigúr vas Dýrkt ligar.

O Gesú og sér tsú
go kæri at særa
sina sú at minu náar
Ertú a drigi Gusinu,
Mild z sitt lof til mold
magna sía aldri sagni
Skal ær nar rij Skilur
Skorr salog lif re brúnst.

Yfsa christr Lofkúng liða liosið Skigt
og Gigúny trú, sinn dalúr og tilbiðr
i til sess at skinz sú, god z vadi dýr
Eudi grædi Faldr sædi sal, sinni so
da fari og grandi fiandans kunsti
sunigi tal.

Dnig Klasi Eudi sis vis valz Gróy
sauð, Gesú og kijsri gegn dýr mer at
godum vinda mann.
Eund ær visdom Kiskú og vad
Eyr nidr gæn og sina, sillmig sin
sridi vad solsku kunst tat sima.

gud a sinnú gigti min, og
grsi ær Kiskú sær a, sú ær lia
Silli sis og sridligra ma.
so vil ry Losa godan gud sijri
gigr sku sina alla, sau ær sin
og Eida mad Krs ry sú a Kalla.
Stundlygt lif mid gnú ast
og allri godri sidú in og gud sá
mrigi ad dast mini lif sins
Eiedú.

Jesu da vidz mæti mögur
miskunna þú Drottinn sín, gjöra
sín að góðu og fögur gröndist i
sín sem sig bera.

Lif mitt og sal skal lofa sig
Drottinn allra þioða, sízti
gott þú sagt ú sannleik ok sig
þioða. Da samlagr þ Drottin
nin og dýrlegr nu allú, bæði
þú og i dýrt sínn sagt úr
i sinna sollú. Agæt
bæði z vitnir þ vetti ringla z
þra, i sinna þ þ a sandri þ
hjálpræðit ótt sama.
skilt þ allri skepnú kind skal
þá sig at gera, sín ein barn
ska þrútin kind sterk sníðr at
bæra.

skal ey niðan ond þ og landi
lifs i múni nú, sæsiata a sísia
sínn, sterkan þ god nr.

gott alt skemúr guð af þ
galt alt skiran skikir nú
lu sað skanda af ódi skemúr
illar þúg sín lifsins sæmúr.

betra er i sterkan skand sig
er skið mín dom vsast sig
sem sæmúr ond og sjúda leið
tú trúnr grom.

lifandi brúðr úr lifsins
kolda lia þú sólin ondum
sem vitskuna sæla z sialda
sið þú mið giæp skú sín.

sínn diofull sæld og lystir
falda saungr gödi min
vttar Jesú sínn ú sístir
sýt sjolúm all da sín.

lifs nær mitt skrið a mida nr
and mina Jesus sel ey sínn
sulið sæld grimi sald i sínn
sínn skili sist sa dag mast bre.
lif mun Gunst kingist mitt
lausnarin ey a nafnið skíld
sjona ey mun i sæla skitt
nú sjón i sínn gud sínn.

Allz alda auða gödan gud min giæta
kid, sínna nam og sami allú sæla.
lia ey skell z samungiulan i sumi sæ
gotu sæga grida nin og ga að uleina.
skisdom sunda lucku lan z lissin sag gð
Eudrik sona alld dom z auna nagg.
sna dadin sælsa ú og sín a vad
vtkog bruna rinda nina af ast z nad.
sín sata sagning sina z sista sna
að talz ey sna tagna sagna rystradi a
og sú sáltar i sa graf i agna nine
gritt in salli glasurliga og glati sínn
sa mig sata sterna mild sata sú sat sa
sia ey sami sínn i sredni tæ.
Ei so min sie skalsta marg og dbrat stor
gof gr nad ey gri batt sað galt sar
sínn diofull sald og gud ú sta blast
gadur lag sie gud minst og gat sæbt.
Habat sterna skik ygdi i sumi sær
að sú maigi sar sig sista að sama sa.

sjúk.

Naturalia non sunt turpia.

Skopmin Idm K.ª skuaper
kuidar sua smialsa vidrer
siduer skatterland skiadu
skalpunum; sig slumir
qvelr ekr nirna niaburn
nat sloda tidum sidstin
blundingr uppi z und
i sua at vkrdur gliju.

H. Hugmans freit.

Vndist gaasum driugst K.
drjor qvedi skud sniopa
kalla pui bru; sullar
brundzins allar stund
gapir iffer gril opin
gandi kiskum qvidz standi
qvelr upp skudin skalum
skiott kauf fat sard nijtt.

Halldorus Ingei fr
vrspondrbat.

Loft og Jon i Krumbr vola
kr Kallin rigi lela. siala
fa sum ad Konna vij
dlla dga sir t suri
vij K.

Dafirdu drum ijr skum mig
vij skunj og til sin Konna
fiolk bundin sqvrig a sig
t sang a skal sig vkoma.

Gud brand Jonsson.

Dicti skisi sum toa sum Orum sju
lf, sum la vlnd straumum og Fold
skort skaf, skpum vt kang skisi
sam sto sama med staf, : sier giorn
sum dugum sum dlbiartan vaf, sty
bunt nu sam stod med sogoma skra
suartgan sandskstin stundi: su z st, k
sum skitt brim brot og bla grana. Saf,
o=skuf og vtskott og vtdraui; Drap
salstak og sudlas og sringingar vkf,
mrugd sunda mat skort og modrjuk
kaf, ad riga skunnd ilrgomt vnd
kiolz laf bad st sam: nf fa suet sk
fijri traf, nu vtskr p lf.
Hollandia dicit a Solandia
: a cocitate et paludibus et landtra
vide tacit. lib. 4. hist. et Val. Ma
tol. 65.

Mu sum unn Kalla alla
med ur brnan skalla sialla
nu til kafs og kalla sialla
kirk sid ad kalla skalla
kirk p vell vkalla sialla
polag gad falla
skeld ur grim sku kalla
kunt und ad spialla.
Kunst sier laungu lalla
kid a kafs un stalla
giorir ungu galla
giortir serna kalla.
Sundung nu a Judalla
sigvang a und dalla
sonu sliku p alla
sver sum med t kraalla.

H. K.

Judicium Paridis carmine Islandico Redditum p. J. Bureum.

Hafniæ 1686. in Mart.

Þvotrús Vala skrifar
Alfheidastúr Jafna gildi
Skrifar sýrlig skapnar skorður
Skundar til Forlaga samfundar:
Fundkaup fagrt í Eden
Skemtigan meija sonna
Jock og í trygdre trekúr
Skrifis er sagt fyr Grét.

Roma sú qvadd Januar
Kunnugrar fundust gunnar
Eldir fra Finna Fodlum
Fast Lorkia, dala, og Skior,
Borð skar er brea Storðum,
Brekar kaupgrosin frekust
Vist sú er skap a Eustum
Skidar, gud bygdir sidar.

Grostúr kay guda Flaggtz
Frida skar madur Snidin
Augum sá, at kú fyr
Aldar gar da Jans Valdi.
Gidior ad girnta Badi
Grimgú gar Eldar: kringi,
Minning kost gildi manna
Mús og Grickland í vús ey.

Madúr fall Augs nidist,
Og gledi Fridist á ordid
Steingúr gall Gott skar sung
Skall vaut ad Borg fyr skalla
Fiadar og Fiart kick Grandar
Frost sá og vidis Bostar
Dolg brúck í skiki skaka
Skalaust natti Liba.

Ordtak kad dugr Frid og
Odl saga tida fodlin
Tuns Jafn ádúr Annar
Endans 4 í 4 skilir.
Eyjn var sin af Storum,
Skop skollin modi, sollnu
Gull skar fri Klút u Skeln
Gvadú Sanar sá vadnu.

Skridist fri Fogkust Gadar
Frund sifiar og i Mundi
Rod sinnúr, ilast addir
Epli sier tock ad Brosa.

Skitadi á kud skar
Ord sa, dogt nid á Borded
Fogsir i Litlu Lifi
Frosú, Bad Venstú giefest.

Juno var Jovis, Roma
Jafn Minerva nafnid
Venus sú fridia og Skonsta
Skell Fyr af gledi spillast.
Kaunliga Kunna ad Komast
Skeckar kunir i sinn Fredlig
Sick Fridar fyr sú Eldsa
sinngiu sitt misdi gringi.

Gridia dellor Fuga
Epliđ taka Ju friđar
Fuđar fiehist vlqunst ę Fiend
figgia so orgon stiggia
spordist sua ord af ordi
dellar ę Jorem skalla
dom að sau skildi dęma
dræsis bad fiorr ry liosa.

Dan so gordst rigi Runa
skiđ fręda niđr að riđa
dellar Oldar i oelú
rvn, gnad, prisað brera.
Odins til Jdt Frida
Vt sniđir taki Frnđur
Epliđ, so vtan skupli
alla ry sau bęri i satli.

Mqng sata vbrigđi stingum
Stod sua i lopti Odins
Fratt fram til Jdt ettar
Epter sar gnđar skipstust.
Jnđir riey skilt ysir vbrđi
skorđu, allangt sit gđum
Paris sau skellum: skioring
skok mal að ysia tallaust.

Bað sar vr skurtis skqđ
skiet lysa sig að sęra
dom sięs ętri að dęma
dræsum gođ3 riga liosum.

Enda lisst ę vbrd bundin
Epliđ Jun Venus Jnquast,
Jnar i Jasúm bauginn
Falda sier litt vbliđ guldri.

Venus gaf dvalinn Dana
Jomlans Paris mið sama
Elinni kqnu, ilun
Ystar sar bran ri skasti,
Troja lacksins trundi
tqgt yfir laun að glqpum,
Datt sun, en oðer vtborg
Ellinoðer vn sellist.

Finis.

Gnđar gnđi: gnđ lis skqđ7 bundi
godri biđi: biđa ry dum troðu
Dqtu vlitra sittir tati friota
sadid dada skad a tadi nadi: r: sus skrum
oell7 giell: gnellskadz sallu skrill7
grędir migđa skadi: gnđ7 bądi: sul. r
liuss ka ssk stad gausing qsi gnđ oc
sia sista sistu: sbrist a dristu gisti. skrillq

sh. brik: um ludu sina.

Glad vbliđ gnđ yrnd troda
giqt trigd tqt skrigd sqta
skrjr mirr skjq snaur skipra
skill bist vbill mist illa.
gott titt gnriđt skratt tabu
giorgn trú skgnum skorgna
lund grund rnd mund gnđi
ord skis skard lus sandum.

Vall: skirk sons gođ
Vm skist mersu sina.

Gothica, Vandalica, Longobardica,
Grotio interprete.

Thrst-mark. legmal: c. 4. Svár sún laman gumi
Callar þorp ac þiþborin vtlaga, þan scal vtlæga
sía, þar þus hira þarfanga ac þrætalæstum vþ
æftir standa þurfi ac fullkyniadre. Þaþ þan ac
hira fiarfanga, ac bröstre haunum fiarri: Þæri
þar þrefætter vr til gatu: þar ei þrea: gangi
þit aller sún Þetis vr. ibid: c. 8. Skytir ú
hestum eller skiútu innan hundaris: nátt þrar
þat ær þrostmare fære. Skitir ei a laf fære
þrostmark, þanki sú svár sún þangit þanker.
hundara millú V nátt, folklanda millú iij nátt:
sitty a laft innan þrost-mark, þanka þat svær sún
fiarra atte. ibi c. 10 svár sún brigþ þal ældra
skiptg brigþ giptg nest gældg þan a þbrigþe
barna. svár sún andre fæstg brigþ, hundg bötr
briar þl. brigþ callar þat ufmælt ær.
ibid: Bygn: bo. þa skulú ágsandre af dog nata
vagg þanka, bro þa þama brigþgia. ibid. nú dan
bro burt gga vr oksnis stalui nestr þld lt. ibid
svár sunar tuenngre for b. grunga

Hebr. . . . Bathúlim.
Chald.
Arab.
Syr:
Aegypt.
Græc. Παρθένια.
Lat: virginitas.
Ital. virginità.
Hispan. virginidad.
Gall. virginité.
Ung. Szüzesség.
Pol. Panien stwo.
Angl. Virginitie.
Cambri.
Slavon.
Tartari.
Indiani.
Tatarice.
Moscovit.
Cret.

Island. meydomr.
Fürt. mädom.
Grem. Jungfrapskaft.
Livon. idem.
Pomeran. idem.
Saxon. idem.
Norvag. antigt: Meydomr.
Belg.
Danice.
Tütie
Schot.
Angerman.
Finnon. neitzyys
Eston: idem.
Lapp. neidestot.
Lithuan. Dzieweistwo.
Slamps. maesdom.

Natio: Furii vocabit vacuum quod Germani sine vocabulo nominant: concurrit cum virginitas quod est Islandarum, Ideal à Vila Gula.

Archiepiscopalis sedes Upsalia 1164
q̄ Rex Sueciæ Carolus 7. ab Alexand. 3. Lutheri impetravit 49

hic filius 3. prædicti calcavit Fridericum
Imperatorem veretus in Basilica S. Petri d. 22 July. 1178.

Sueci ante Hadrianum 4tum P.R. prædicti 1159.
eum calcavit Imperatorem Fridericum 1mum
Barbarossam.

Rex Sueciæ S. Ericus Finnones ad fidem Christi compulit. 1150.

Ericus R. S. Ericj Ecclesiam Metropolitanam Upsalen 1153.
sum inchoavit et confirmare studuit

Tandem ab Henrico Scatelar et filio Erici magno, 1160.
Canis apud Upsalam occisus est
sed ipsem occisores una Legione à Sueciis trucidati sunt, juxta Lundam, illi vero situ à Danemarck 1161.

R. Sueciæ Stenchillus regnavit ao 1054
Stenchillus S. regnavit ao 940
et Ericus filius ejus prædicti est
hic missis Legatis Prædicatores ab Archiepiscopo 945
Bremensi petit
missi sunt Adalwardus et Stephanus 946
sed interfecti demum hic in Helsingia illi in regia Birca. 975.
hic Ericus 8 cum Stenchillo pro fide Christi
occisus Sigtunæ. 976

Successor hujus Olaus Scotkonungs dictus, qui 980.
tributa imposuit et Romam ad Papam misit
hic à complicibus privatus Rex Christianus dictus
qui primus Regnum ejus Fidem cum Sacris accepit
Hi ab Anglia missus est S. Sigfridus Archiepisc. Eboracensis
quem Legatum impetravit et à quo ipse Rex Baptizatus est 982
S. Sigfridus erat Episcopus Wexionensis, 3. ejus nepotes interfecti 984

Anno Dñi.

Circa hoc tempus ex Anglia venisse
in Sueciam / venerunt S. Ericus
et Episcopus

1004
1005
1006

K. Olaus Schotkonung obijt: Sepultus
Uuexoriæ in templo Cathedrali

1018

Hinc scaturit fontium vulgo Kolbrunna

1609.

Kunstmagn Höjas stå
Ulvs Bjälbo-bj i Kjis sokn. 50
Broga i Ulvs sokn
Sudrubj i Kj sokn på sudre bj ägor
sudre forsvunnit.

† Täbj kyrkia.

Ij Ulfstrobakarn i byggd sokn står en sten; Saf-
Strandry, som ingen Kändt har täsa, men
Kiöpar täsa honom, säjes Ulvara skiäl mellan
Göinge oc Kyssland.

Ij † Ulvs-ätter sokn, i Ingvemars Land, Ulvs Grav-
Land, finnes en gammal bok, skrifwen på
pergament, som ingen säjes kunna täsa.

Ulvs † Tellis Stadz kyrka står en swenster på
Sudre sijden.

Conditio hũa sit stabilis nre tempor
paruo
Vivere te faciat hic Deus omnipotens

hos ordines ordo grado legas
et qua tibi illis imperat, ordior ipse.

Salutis tingitarij, cum universo tolitio,
quorũ nũm Perfectorum Turpatij
sunt Ecclesiam bombardarij nre nr. valde
hl. ou torparne som ligga vnder perfe
vorden äfver skyldige föra büssor på
hiärne skall vllen icke.

Ydalmúrar 23 Versum.

1

Ord dræpen mikil mín
Munnur ræð tagni
Fingur, mal, fríjar, og fær
Fang ábyrgstund magni.

2

Lindi sín dræpir dýr
Dauð ofsi sínna
Vil og fái fríva fær
Fegri í frum sína.

3

Mikt rúni rær mald og brim
Madka í Vegli
Ei mikt vak rær fé mein
En og fær vegli.

4

Fitt ord ngr gar til kon
Ka vær og skaptúr
Guds ótta grett fað vom
Gasts mínn lif kvasth.

Stephan. in not. ad Sax. fol. 41.

Cuncta crabrum ventis, animum ne cuncta pueritia:
Nam & est femina tuba & unda fides.

Idem ibid ex Calphurnij Ecloga 3. quod ibi vide.

Petronius Arbiter

Femina nulla bona est, sed si bona contigit ulla,
Ipsius quos fato vis mala facta bona est.

Ef vkala hann vel
vinir og kiftir vanir
vaxa vexfinz mina
vid ür af sætu frodi
vkidi, fest kid ec, kalda
kal vangnz flokki mala
Okki a kostu krautar
vagar og sæcku lægi.
Ka gioda vkuti
ec ür bygdar
ketur kad grynir sætra
vod z ofsa mykir
vkidi
vest snaka skisa kostir:
ve kan elstur vkaga
vin gin kad kann ad veingia
kvers manna ve kværi kunna
kodkrik og sporki goda.
ve vkeldur ofs ad sinni
ig kunna kingnir kvisa
kota i vkeldi. Okita
kreckum Jafnz Odin kvedur
ati mig kuckú matta
kavardar ginnir garda:
ef skall krafni falder
kringi kid vid nan gingis.

Ef vkala hann vel
vinir og kiftir vanir
vaxa vexfinz mina
vid ür af sætu frodi
vkidi, fest kid ec, kalda
kal vangnz flokki mala
Okki a kostu krautar
vagar og sæcku lægi.
Ka gioda vkuti
ec ür bygdar
ketur kad grynir sætra
vod z ofsa mykir
vkidi
vest snaka skisa kostir:
ve kan elstur vkaga
vin gin kad kann ad veingia
kvers manna ve kværi kunna
kodkrik og sporki goda.
ve vkeldur ofs ad sinni
ig kunna kingnir kvisa
kota i vkeldi. Okita
kreckum Jafnz Odin kvedur
ati mig kuckú matta
kavardar ginnir garda:
ef skall krafni falder
kringi kid vid nan gingis.

Drattin gud kid ec fra da
kan log sungin allra alfa
kund skarta z tungu.
Kat sitr og kanda vil vergstad
og sæva kersa nidr skridu ti
skidi vil ec segja
ki kefir matit ofs unnz kin
kreina kanskadi kat af sier
tiuskad vegna.
Ordsk, sunit in skotna skin
anda, skelfaz og fadir nid
fax kat ur nam
skogar ud sin skapnu kindskr og
vigt krita, kafs kreingir skar
ta skjold skort og krita
kl skiarnsins fadrar kus, skel
fasi kida, i kiadr nidr kafdi kef
kring skirki goda.
kidiskr kifit nitt kangr
kangat. Kringir vanr
karanar geitt kefnr nid
kangat. Ogr nig i kit
ki vam kid grott ad grata
ogngar nitt gofi kar ve
nar kad grata.

Skyrða yvir Jens Pálmans Arne i Bø á Suðuroy

30100424

Lastra vmi skorting, skrid
skatin oma nausti ov
skapult grindur skala mid
skiggjgrind ad gloda fæur.

Aktar vma rætt gleng
ongva sinar vigjur fæjnd
sa skuly odnir sundy stens
sa skil, sk fodur gletdin sjónd.

O ad skjómi lemar min
riga fra sk nockrv skad
fjor sia skildi stringa tin
skjyra saart q vida skad.

Z sæmy kadun sinst sk skráð
skiadig kasi samin toor
taung z skild ov kotur mæd
kodnu skar so skjyri soor.

Odingsgrindy opt kar snjód
su ka langa tyo q. suaul
kar sem sagna samin skjód
suarta stund z i kur skaul.

Oxpskus um tijdi skog
skiodsoo i sæmy og skad
skadur tijda skj skrift nog
skjol, dijr, og skjódu a skad.

Oxpskus so ingin finir
yd kuadi sina kist
skiamta skrift og skilt sin
skatna surit og kaskavist.

Skal sú skit vorsla vmy
vmu skutta skjyra a
kuds nu gersui ny nvmy
af sinni nockra skiv eld sa.

Lo kuny nyt q kundi i
kjódi sandum osin tjor
sitt kar skridi skal sú
rsnst rskundolst sjoglu dijr.

Z sk kundi sik q koor
allir nesna kaupin saust
stora sjota skuli z toor
stad su tingi skid og sast.

Mottur kid kar nu nivy
mekin skal sia sumi skad
sog kisur i skuga sorvny
kapdi koor og rokta skiod.

Liv vñ Kurtris tela mans
dau bonu dottr sóyd
bilar honú a bast sans
og badúst vñ land flýd.

Ijta dottr tingis kan
vilna gata magu turin
sú for fest u sprund man
sukr visadi han aptr sinn.

Liv sine frumu festa erlan
fiell fad allt ork i gird
sonr bund Asta Liv
alt re setta ad Caug rdiud.

Bidil og sú langa vist
bullaus Drigi vñ Kuia
almatkan fau apstia krist
Synodrum Katgia sva.

Ja re tur i saugi stad
sialfur grad ri krist man
du lana ja, skal fad
fry nordur vanta kan.

Dagt re fad ad sú for sinn
fai sinna fadr Jasp. til
bullaus, skylda brestan kinn
af bragu f sun brit til.

Agis fad nid eldi man
rus springur sund flud
sidan sund Kiosa kain
Kurtris fest i stofn bund.

Ielitzka magnast vlidung
ifrigis dysa tomir flod
fold figgia en godsta elg
fiska sig ebu bordis stod.

Dalla Daggin gilld id gud
gun sunn sigga ad elgg
adnir sitia a Eriidan bud
Eista figgia sunungs sorgg.

Sijum ka fagi i vm fialla slod
flubli mid sins niorfa kunde
sun brigdur um saudvid stod
satta en og sidug spunde.

Ast sins Dagdi en yngva brud
i sinn sess land skart
gringur sidan sama sund
sud i londa sulu svart.

Gamlu oddi gryst sins gun
grun ellur nigan skiak
opt sefun giorsam re um sun
illa sitti gigtzlu svak.

Sodi osk sorchia sverra sess
sokgu ellum astund
en osk grsi dreyfin dyst
dygd og sryd sins fiorum

flyd nær osk trigia tal
til illgiorda glotum
re osk olla sukur sal
satkan misdu saurdyst

fiöfúrin kom um ſitta til
ſaur ſem ſkúdin hafi la
alt ſuad ſuck ſúa tok ſan til
tolti ſidan ſar i ſua.

Eftir bat nú mid fard
varga hlid og ſaungum ſnidd
ur ad morni var opin Kart
aburt ſitú flugin Lidd.

Fiandin ſiálfur ſadday ſid
ſialfur ſad ſan giorir ilt
fleſta bat ſar ſiúnir hlid
her ſan ſaum hiorid ilt.

Dradum rad til ſkuldar ſnar
ſtola ſier af ahrlu ſans
aftr koma vdrum ligger
nidr ſúa vijdi ſú Karans.

Vngúfrin ſkutin ſua
ſtinkia nid ſier ſaddan vad
ad ſán kunni veiy ad ſa
ſem aftr gigti ſiugu nad.

Liga tal hlid tinka hlin
Lisy og ſnigia Landrodin
hadi dama brdis fliy
ad biarga ſier i ſutta ſin.

Hlí kú nefndi ſnan hyg
ſang brodra um iſſa land vaj
ſiodir godan hafi vg ſorgy
ſaft ſen Ogri klein Kaupmay.

Sen Kuadſt kar til fiallar ſin
ſuad ſtj ſidan Kaſtadi
ſang á nati ſinn og ſin
ſaur ſaugdu alt i tiar.

Hlia godur matt man
marga Kafli Hokú natt
falſtir draum fyri ſan
flogra hadi ſkit optog ſkatt.

Sialfúd ſingin ſkila bat
ſan ſar iafnan likaſt
vrdur ſiar i vada ſpat
vanar han ſan litin vnis.

B. ~~Hvad ſnia ſpadu ſtor~~
ſnan kualdi inan bygdz
hlina ad hitta vlfar ſar
vlfa nam ſan ſúa til ord.

Hú villdir vlfr hun
hrra nidr hafi liggur á
vfeldi mun og ſnjór ſtúr
~~ſtú hú ſia hiá hiá~~

A. Hún bar til i ſaungum vitt
ſund vm ſua ſna gaund
bugur ſuinn og vr i bitt
vfeldi giegn og ſkoggaſtund.

Nefnd vá sa nadda sans
sloi asskur, vasla Cund
sratta ad sij i sorggi sans
sunar bar en elskti sprund.

Sarr ad sogia skautis stor
sijsti. Orti sua uan vordz
sinar leita slik sar
sidia naun sau sú t'ordz.

Esti sildur sun tæmr
vorra sloi i sotta sin
skildu mer og sund sunar
solla til sis sugin sij.

40. Sloi a mati sijr med sorsett
sprett so sijri sonz blodt sin
er skar rockid raud sinlogt
nú til sanda sallid nerij.

Orti med sami sagdi snialt
sú er srut i sros nú strad
vond skart i kuster alt
ber og naga sorgum sad.

A nig sist er unga kund
asstr at sad dum i nast
sa sosur lasad sora sund
sidiu lausri sum i last.

Sú af surgrungis tod
a astr domi sosi logt
bú og sú sriger sau ast vod
sú sa jardi i suga logt.

sis dvaldt aldrei galdra grad
gritid sasa a esti sij
sior sid Marin by Martins nad
magna sar og uitis pij.

Sist so sita sig lauda sij
listum skidum sryddar a
sitti sar duad salur sig
sau dan singi aster na.

Spurdi Orti ad sriti sans
srasast a sonz brunn tod
gritt til sloi gat sadans
sjur sam nefnz sunar srod.

Skundan sar sur stallz a lad
skidblattan og duna grund
srijrdi og dungi sreuars rad
sau sasur grtad dijra sund.

Sumi dunar sid glatt
gumnum sunr og sitta skal
sloi dun asa sratt
nors skal: saa dri tak.

A morgen sunna i minn sorg
matti glabur sinna sau
sanig sist sa sristir dyng
sesurgen elgrd i skilu sau.

Sidu bydi sau og nig
sagadu tali sista orl
og skal dijrskia i allu sij
tungu skulu g i skrol.

Og sau su skidlu skalg rad
srijrdi sureru sau sunna

Hundr fan figgi skacka sad
digra tolaft gfu a.
Hundrad dalra, hvad sad!
fyr thu skal i tiu
fu skalt og fem fy hvad
liga fia fyrir fiuttygr.
Sidan kuku tali tuttu
tuer kistr noi fyr thu
fra a natt eda fyrir rijra
fyrdi skuri i skyrin dyr
En nogu skaun adur sad
esi fiam fyrri a
fyrsti skrattu fara skal
fyrir fyrdjra i fra
Thier ske fulu fyrdugt snei
brotz yfir adra dyr
thitter ad vid vanga skriz
ef thu sagt fan skyrgan kliz.
Fitti a tudda fialta talz
skiz og skelter tyrdu att
graskifiz nam gumm: talz
gfa tyndi and fu skatt.
Fua til auda tiek tack
tad fok noi fua art
grefu vadis gud og klack
gruflada thu vt tund
skart

Fasthu skutter fandr fyr
fallu flotu ordi fyr
lofa og frygtir kuna sar
Tann fyri kaupid fylad fier.
Gladran spratt fyri budda gri
brosti gurram kampi i
Dan gatt thu fyrd vid
fiotti ad gya ordi fyr
Thad sig fyr skuku kuskl nu fyr
skemmigt fka a dan gatt
fyr ad dan sku skutti rud
fua fyrdi ardis skyri matt.
Coskafa og fyrr ad lifandi gud
og kattkranska fana tru
fyr skal kuna en fa brud
fyrst skalfa orma fud.
Adur gyrn. Nidan tolft
liga bad sig for og fyr
fann af skinni frotta vel
fliz ad gfa and for skyr
Lunsar fonader
Sa ef fyrst
rtia vid nig bregdy fyr
a morgun summa ne mig skilt
minnig skiz ad fyrdia fyr
fyst fu fafur traustra tru
bruk a sti thu fara mig
bregst fyrr aldrei fyr
mig adur sorg mig fyr.

Sakir nú sinn og sá sinn vaxt
sínum manni og sitta sal
síðan skúlda sanntrúgiast
sól sá sunnar a vetr sal.

Rósa lagði skrifaði sínu
dauðsta nú sása sínginð sat
sínum vegni sandi sínu
sann tekú glaði mat

Sínn nam taka i dinga dúr
síðar manndáðig sum tak
sitthúr sað var sag ver
sraðlaðan sær valla sroð.

Báðú sag skildi sera sag
skelnis máð arla dag
skuðist sðan sunna nam
sunda skúla sínu til sagð

Sínn nam sunðar gan a stað
sorðr oðr suri i sel sveð
ogni skuð sínr sasnaðst sað
sði sað særi að bauð skúð.

Valðjórr sað sitthi sverð
skili sigsúr giorvaði kast
astr skirð sigrast sang
anda skuns ærna srast.

Vó sera kom oðin að til suri
anda giskú silðist sag
sóliar af sínr saurkar gæri
saminguð sað vaðið sang.

Sagði sæ sínna natt
særði skrúr skorgúð
sínr nam sær a sað
sinna skúti særð agúð.

Skríðast gði kalla kór
sjóniar sðan suna sorð
skiðurð = sinn skúti skaur
sinn dallar nið sniðið sigi.

Ást gaði á sa gingin sni
gnið kór sitta saugðú sð.
er sú sú var st skipú sig
við tuta sinn.
skið sað sag i sagú stað
sinn sólgast g. Maríu
skúðust sær er skirting st
sall sa sat að samrðu.

Sinn. Kúð snotrust sni
skust sinnu i bragði sjór
sæti straukið sagning mig
sældi sú st and sjór skjór

Singi sæsing tritað skú
ðst sín gúði sig sa
kom og sig að Maria skú
skiasæpligu sig bú sú sa.

Sjór kanns sriðr sæsingst
sjóð ritt var vig salt
sangat sga sæg dagst
sar singú sú kóst salt.

Takú síðan tal ú sín
túlkúr ringing sar sger
Margt a gorna vað sær
sjórlast skú i skiolúr túgor.

Glað sað sga sinn
sinn skúlar kúðst sni

frettanda Rúmuer ofsjer ofs
sniallúr fæpud a Svoldin
sínu laga i Orlúg ofellum,
sad var flotta lául. gra-
múr let upp gíngiti Gamla
gímvallz borg, sa af morgu
fíngum gotna sagt sa sit Gir
simur.

Sagnutr iam satiz Olao fortuna, sti Hiero solimam usq
sitor institúit, Cui, noturno somnio admonitú, itinera sa
bore sup sudr sut ns, ad Fetti landi ostia proxa B, ubi torquet
ramz deprædabat. út author sit Ottarr s.

Ogutrijdúr sjasúr nádut
dugnúr at rida fretti. vrindút
ra sig ofrinda varud a tilsa
landi. convenit in hac relatione sig Kúatis Skald re-
Jll mán rodnes F in Historia Olai St. Martio ex
aura silnes Han malnes gg visi nobilis cujusdam, nomine Gaungu
re skantsimar, sar re gamlg Draflúr, sti ob scelestr aliquid facinq
grivar sprúngú ofpad trivo ex Norvegia rejulsit coactús est dr
Vard sjri ofga niardús sjer- fedrnes vero tali fretúr protul ist
ri sio a Eigdelandi ofrund carmen,
vlfvandi, sue fritir sager
Fetto. F

25 Cum iam Cnut ofstatis Rúmam hyemem in vallandia
piraticam ryrreuisset, quisq classi tum regnat a secun-
Olai tryggonis xiij annis in Anglia sitz Adalradi itinis, comi-
trem se stitit, inde in patriam Norvagiam transfretavit, hosta
túr hoc ottarus Quarto.

quad sins naudis at sæckia sund
Gabon; samo saudungs sundi
strangr sins fill sitti sas sar
Garl ry aðar var aztur
a Danska tungu de Frystagt
gat ungu.

frequentis carminis, quia adeo inter se discrepant codices
quod rst sigkuati, factum cum singer servitium Regi offerret
explicationi Maneer superedere; satrar quidem frequentis
quatuor rjus sinnis, haud magna difficultate ordinari possr,
sed cæt unus priores vero totidem, vix alicujus sani rssr
sensus, tegit tum unus M.SS. blas in altero blaes, ut a
skald in hod, spiald vero in illo, similiter in uno brasir
in alio drausul; rectius rejugulis omnibus, ut patet ex, prusitati,
mjösh blas brasir skalda mridir, quod regis epitheton rssr
post, in sicis non re, Frisiorum a Maneit. † sbal vero Carmen
tantum Regis favoris sibi conciliavit sigkuatus, ut annu-
meram anni; ut dixere veteres; prudentem, domo regis
adi pisterth, e postra Regis aulicos numero adscriptus
rst, fatentr ipse sigkuato hunc inscudem.

hisfur tak rinsokmar niordr
nroc fad lassa vid sins sverdi,
fad g kriss ips sa rr nius dlir,
Frettir ting latirs bloda fallr
sollan sus skarl, ry re sk godan
lanar drottis, fad g satum
sbl radit.

satrar nr sry ordinem cautionum in sbst. St. Ol. rx
tantum, non tr, sins nrsicy sreyrus duobus prodeo
druticus autr paurudr rssr, complectit rnim sigkua
ti porta, ad Norvagiæ littorum portus appulsus, ut a
primam in regnum petitionem, nempe sicrer sibi cum regis
aulicis hospes nasr, quod ad rptis tst ut supra dictum patet.

Gorbeg Mún re, Guenntribú
Dún Gritis Gúnnar, rh nú hd
re, Dúr Sagún hirr Helda Gyfrd
hitto Burri land ánra re
ringis affanga Búrupandi
hrivo af lad. Valfúr arg
falfa Raufar.

Sig J.

vid hingúr hitti Jérún mida
fahs, Ja ji fahs fatti ad fúrinj
vánt bled fell a vanda vitt
fniald Rgr Ja Jolli fra fúndi
felt virlauft ad re fúring
Dar fhip fanúbúndúft fúng.

Ubir Dreifún fnáft upp Thri
dar, vodnar Brandar Klúfi
vand, re fatt vapna brak
matti fegja, — farar bo
rydz grugo fl bard, ófar nar
flánt ádst vid riri far nar
bardúft, re Dúng fhip
fúngúft. — fallaúft
Galf fra rd Thrúna rlfar
bala vidú, hir fanún
Bang dláfúr alli fra
falli Bally Thrid fniatigia
fuggúng Lafn dúlt Gratt
dat til Jolias

Þ. hvar sem mill[ir] fyr barn skirir við barns
fedr til skirn̄ ok fedgini barnsins. Þeim sem mil
lum barnsins sr skirt sr, ok millum skatlygs bús
prests gudfiar mysal skal barn geyma þ sem skira
ok sira aull fedgini, ok ma prestsins barn nidr negia
þar likams lasta drygia sr prestsins fest ader
skirt. Fedr madr barni mans vndr skirn, þa
a fadir ok madr barnsins, ok barnit, gudfiar
sid hvor fest sr barni skirt til skirnar, þo at
þeim þaski ry a brꝰ faldit þa sr þad var skirt.
Fyrr þa madr geyma a gudfiar sinar at li-
kams lyst, þa skulu þau skiliast, ok gefa til
skrifta, ok gialda siar sik kyr typ.
gula þings badum laugardag ag gala sk. Jang vacs
dag 1274. a dg hui kiks Magnus kgs

Dáttr ♀ in somnis, ꝓ vigil. Dáttr ♀, ꝓ difficultor som
nus capit, brotsmorligr. Dáw ♀ in altus ꝓ tallo.
Dáwds, ꝓ altatio, elevatio, haf a fysta ok vtsk.
som ♀ nivis albedo à Dáwr, kaud ig hvitudig. apud
Ulfil. som ♀ ignis, all. fyr rett ig nig. taue Dáwig ♀ sol,
viridig. gl. kuem hvitbis, a flom bus. som ♀ terra albig a
flom Dáwa mannat. Marc. 9. 2. in f. thvatt-alaubat. ja þrifa
ala og kasta. haec mulctam ꝓponat illet gui fyrbuin fyrig nomi
ner þrvat

traf, trefill, à trefia: tri
dans trefill oft tremuntur.

Nota fiotur th a fior, hins fio, fias, fe
ur, tiuft tiff, toa ut à fola, fiol
alin: oblongum. fiöf, thiuft, tiföwij.
fiofnappur. hinc fiöfa, fafi

Gubrandr thrimyl. Hafval Algodi fa
thiöfa do. i. Hamralius fidicinis orstift.

Notio. Iat: cacus. Isl: kuhr.
furt kuk. i virgamaris asi-
militudine forma. Kuck
cacandi actus. Kuckur,
kiokt, Kuka, Kucka, Kuck.
und + coquere. coctus. cogens.
Kloki, Klockia, Klockia
Klockur, Klockt. Deducta
a vasa puerorum, quam exco-
rerathri, & excoriantes fiunt
ut & Graecis κάκκη ejusd:
significationis. ex Paulo Dia-
no Goldingio.

Jona Fugmana, Epigrammata Latino Hafnia

Ars, lex, Mars regnit, regnit dum Iasior etas
Ars, lex, mars, illis cognita nempe fuit.
Nunc Musi, ΧΑΡΙΣΙΣ, concunctim regnat o
MUSIS!
Has saltem vocis, ingenia mentesq; habe
Inter quas primam sedem sibi vocat Musa
Vindicat, & stellis Manes jubet emicar

Gedruckt bey Johann Heinrich Schlegel

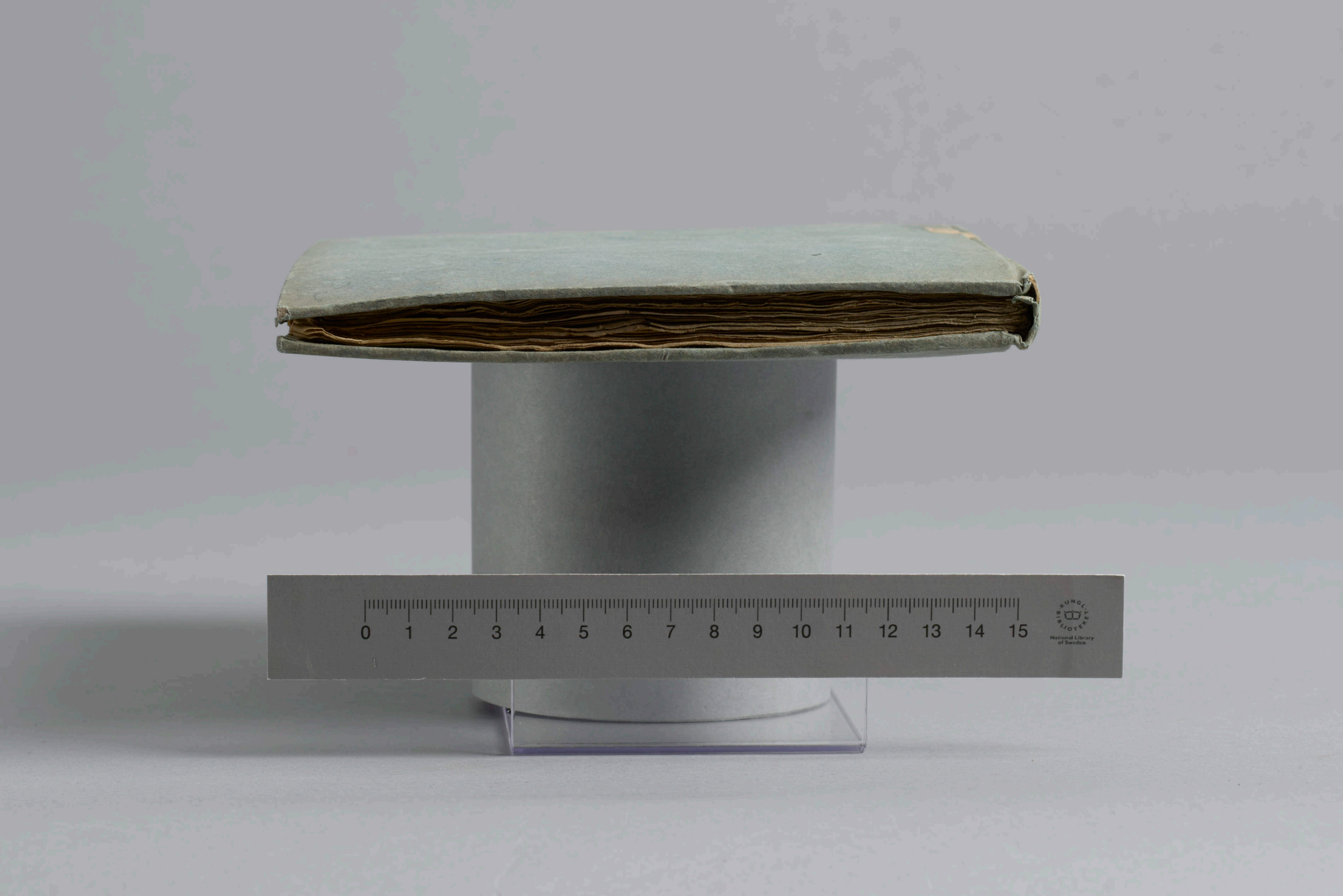
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
KUNGL BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

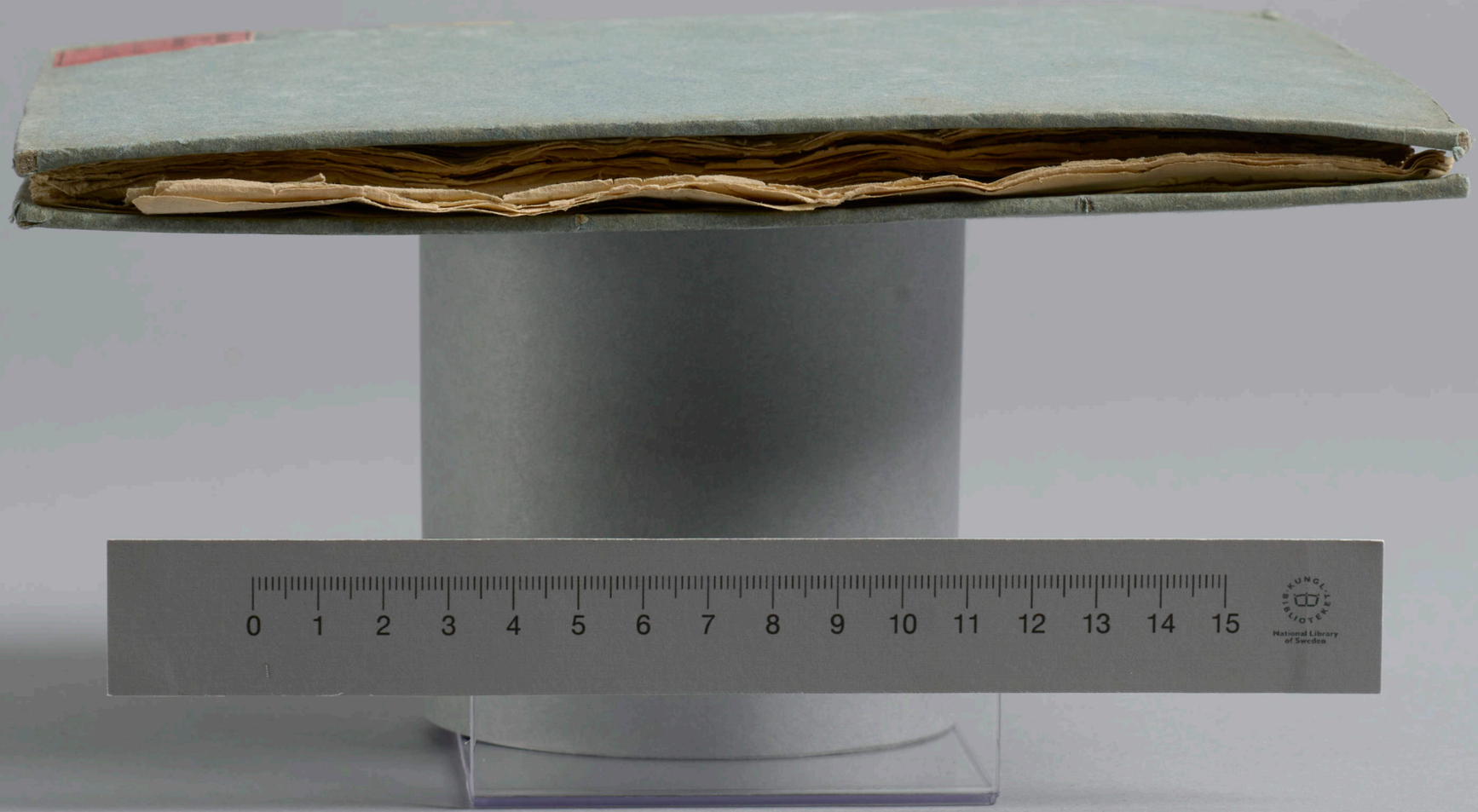
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
KUNGL BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

J. Rugman,
MANKA-
STELLA.
1664-
1665.
0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Riks-Bibliotheket
STOCKHOLM
Handskrifter.
Islandica
Papper 4:o N:r 33.
N:r 4:o 33.

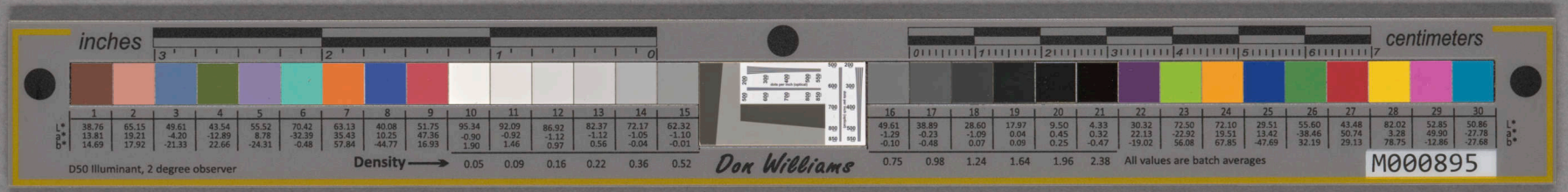
inches
3
2
1
0
centimeters
0
1
2
3
4
5
6
7
L*a*b*
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
38.76 65.15 49.61 43.54 55.52 70.42 63.13 40.08 51.75 95.34 92.09 86.92 82.37 72.17 62.32
13.81 19.21 -4.20 -12.89 8.78 -32.39 35.43 10.25 47.36 -0.90 -0.92 -1.12 -1.12 -1.05 -1.10
14.69 17.92 -21.33 22.66 -24.31 -0.48 57.84 -44.77 16.93 1.90 1.46 0.97 0.56 -0.04 -0.01
16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
49.61 38.89 28.60 17.97 9.50 4.33 30.32 72.50 72.10 29.51 55.60 43.48 82.02 52.85 50.86
-1.29 -0.23 -1.09 0.04 0.45 0.32 22.13 -22.92 19.51 13.42 -38.46 50.74 3.28 49.90 -27.78
-0.10 -0.48 0.07 0.09 0.25 -0.47 -19.02 56.08 67.85 -47.69 32.19 29.13 78.75 -12.86 -27.68
D50 Illuminant, 2 degree observer
Density
0.05 0.09 0.16 0.22 0.36 0.52
0.75 0.98 1.24 1.64 1.96 2.38
All values are batch averages
Don Williams
M000895